TRĂIASCĂ 23 AUGUST ziua eliberării Romîniei!

Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 451
Joi 21 august 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

SUMAR:

La marea noastră sărbătoare

Drumețind de-a lungul și de-a latul patriei, prin satele trezite la o viață nouă, ți se întîmplă adesea să rămîi uimit. Aci a fost cîndva cătunul copilăriei tale, cu bordeie flămînzi, cu pelagră, cu ogoare sterpe. Acum e un sat mîndru, cu case noi, cu dispensar și cămin cultural, cu ogoare fără haturi. Cutreieri satele Dobrogei colectivizate și întîlnești holde bogate cum nu s-au mai pomenit nici cînd. Dobrogea devine un mare grînar al țării. Belșugul a izgonit sărăcia și prinde rădăcini în bătătura gospodarilor. In această regiune peste 6.500 de colectiviști și-au construit case noi și alți 1.500 își construiesc în momentul de față. Din comuna dobrogeană pînă în nordul Ardealului, la Berveni colectiviștilor milionari, din Lenauheimul bănățean pînă la Negreștii Iașului, pretutindeni satele și-au schimbat mult înfățișarea. In 14 ani s-au petrecut transformări atît de mari, încît ți se pare că au trecut cinci decenii de la acel însorit 23 August.

...Sînt paisprezece ani de atunci... Era într-un miez de vară. Eroicele armate sovietice obțineau victorii hotărîtoare asupra cotropitorilor hitleriști. Forțele patriotice populare, organizate și conduse de Partidul Comunist Romîn, au înfăptuit insurecția armată de la 23 August 1944.

Acesta a fost începutul revoluției populare, în urma căreia țara noastră și-a cucerit pentru prima dată în istoria ei adevărata independență și suveranitate națională. Toată revolta și ura adunată de cei mulți și obijduiți s-a revărsat împotriva regimului burghezo-moșieresc, a dictaturii fasciste și a ocupanților hitleriști. August 23 este rodul muncii Partidului care a dus neînfricat lupta antifascistă, a organizat masele populare — în frunte cu clasa muncitoare — și le-a condus în lupta pentru apărarea libertăților democratice și a independenței naționale a Romîniei.

Primul stat socialist din lume a dat poporului nostru un sprijin hotărîtor pentru izgonirea trupelor fasciste cotropitoare, pentru cucerirea adevăratei suveranități și a independenței naționale. Spărgînd frontul fascist, armatele sovietice au pășit pe teritoriul țării noastre, aducîndu-ne eliberarea. In lunile ce au urmat, ostașii romîni au luptat cot la cot cu bravii ostași ce purtau stea rubinie la capelă. Au luptat pentru înfrîngerea definitivă a Germaniei hitleriste. Pe cîmpul de luptă s-a cimentat frăția dintre popoarele sovietice și poporul romîn. Pe mormintele bravilor ostași sovietici ce și-au vărsat sîngele pentru eliberarea noastră, poporul romîn presară florile recunoștinței.

★

...Au trecut de atunci 14 ani. Cît de mult s-au schimbat orașele și satele, viața oamenilor, patria întreagă! Odinioară Romînia era socotită țară „eminamente agricolă". O industrie slabă, o agricultură primitivă, o economie ce depindea de capitalurile străine, iată greaua moștenire lăsată de burghezia și moșierimea oblăduită de lacoma caracatiță regală. Intregul popor muncitor a trecut cu hotărîre la lichidarea acestei moșteniri, la înfăptuirea sarcinilor puse de partid și guvern.

Astăzi ne mîndrim cu o industrie dezvoltată, cu o agricultură înfloritoare, în plin avînt. Au fost create ramuri noi industriale. Construim mașini, utilaj petrolifer, tractoare. Producem astăzi mașini și utilaje necesare industriei. In trecut le importam. Producem toate tipurile de mașini necesare agriculturii. In anii de cînd cei ce muncesc în patria noastră au devenit stăpînii fabricilor și uzinelor, producția de petrol a crescut de aproape trei ori, cea de energie electrică și termică de aproape 5 ori, de textile de 3 ori etc. Industria noastră este astăzi atît de puternică încît producția anului 1948 o realizează într-un trimestru, la energie electrică, în 4 luni și jumătate la țiței, în mai puțin de 5 luni la cărbune și într-o lună și jumătate la tractoare etc.

Crearea unei industrii puternice a permis înzestrarea agriculturii cu un număr însemnat de tractoare și mașini agricole. Din anul 1950 și pînă în acest an, S.M.T.-urile și G.A.S.-urile au primit 24.000 tractoare, 25.000 pluguri de tractor, 11.600 semănători, 9.300 secerători-legători, 6.000 batoze, 13.000 cultivatoare. In prezent pe ogoarele patriei lucrează peste 44.400 de tractoare (în tractoare convenționale de 15 C.P.).

Tot mai mare este numărul țăranilor muncitori, care pășesc pe calea cea nouă arătată de partid, calea belșugului și a bunăstării. Avem în momentul de față 2.756 gospodării agricole colective, 125 cooperative agricole de producție și 11.431 întovărășiri agricole, totalizînd o suprafață de aproape 4 milioane ha. Sectorul socialist din agricultura cuprinde aproape șapte milioane și jumătate ha., adică mai mult de jumătate din întreaga suprafață agricolă a țării. Avem raioane întregi cooperativizate; Constanța este prima regiune din țară cu agricultura complet colectivizată. Aci, mai mult ca în alte părți ale țării se vede din plin superioritatea gospodăriilor colective asupra celor individuale. In expunerea făcută la Constanța, la consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a vorbit despre marile schimbări petrecute în viața satelor dobrogene. Pămîntul lucrat cu tractoarele, după îndrumările științei agrotehnice, a dat an de an rod sporit. Media realizată la porumb în anii 1934—1938 era de 599 kg. la ha., iar la grîu de 844 kg. In anii 1953-1957 la porumb s-au recoltat 1.324 kg. la ha., iar la grîu 973 kg. Efectivele de animale au crescut mult în ultimii 5 ani la toate speciile. In Dobrogea cea bătută de vînturi calde, cu pajiști uscate vacile dădeau trei-patru sute de litri de lapte pe an, cît o capră. Treci astăzi pe la colectivele din Palazu Mare, Viile Noi, Straja, și altele, și ai să vezi ferme de vaci ce dau peste 2.000 litri de lapte de cap de vacă.

Cresc producțiile la hectar, se dezvoltă necontenit economia gospodăriilor colective, crește și bunăstarea colectiviștilor. In regiunea Stalin, de pildă, gospodăriile colective au obținut anul trecut venituri bănești în valoare de peste 55.000.000 lei, fondul de bază a atins 100.000 lei la suta de ha., iar valoarea zilei-muncă, în zeci de gospodării din regiune, se ridică la 45-50 lei.

Țăranii colectiviști își clădesc case noi, își cumpără mobilă, motociclete, radio, televizoare. Bezna analfabetismului, ce stăpînea mai mult de jumătate din populația sătească a țării, bolile sociale ce făceau ravagii, au rămas doar o dureroasă amintire. Avem astăzi peste 1900 de sate electrificate, aproape cinci mii dispensare sătești și case de nașteri, peste 12.000 de cămine culturale etc. Cultura și-a găsit loc în casa țăranului romîn, alături de bunăstare. Pentru viața cea

(Continuare în pag. a 4-a)

Mulțumire și recunoștință

De aci, de pe plaiurile hunedorene, trimit cuvinte de mulțumire și recunoștință pentru acei care ne-au adus eliberarea, ajutîndu-ne să ne făurim o viață nouă, îmbelșugată.

Nu pot uita că pînă la 23 August 1944, noi, țăranii muncitori am trăit din greu, muncind mai mult pentru moșieri și chiaburi. Și nu pot uita că o dată cu slobozenia noastră, pămînturile au devenit ale noastre, rodind pentru noi.

Iată, aici, în satul Obreja, am înființat în 1950, gospodărie colectivă. Astăzi sîntem oameni cu avere. Gospodăria care s-a mărit an de an numără 114 hectare la 50 de familii, 350 oi și 100 mieluțe, 14 vaci, 70 de scroafe și tineret, 16 boi, 28 stupi, 2 hectare pepinieră (școală de vițe), 2 hectare grădină de legume și zarzavat. Anul trecut, ca și în alți ani, am obținut în medie 2.000 kg de grîu la hectar, iar în anul acesta, cu toată seceta din mai și iunie, am obținut 1.150 kg de grîu la hectar.

Veniturile de la ferma de animale, de la grădina de legume și zarzavat, de la stupi și din vînzarea cerealelor contractate, precum și cerealele care ni se cuvin ca avans de 40 la sută, ne îndestulează casele. Și ele vor fi tot mai mari, căci munca în gospodăria colectivă este rodnică; aduce belșug în casele colectiviștilor.

Viața nouă o datorăm lui 23 August 1944, măreața sărbătoare a întregului nostru popor muncitor, făurită în primul rînd prin vitejia ostașilor sovietici, în unire cu ostașii romîni și forțele patriotice conduse de Partidul Comunist Romîn.

In această zi de 23 August, gîndul meu și al colectiviștilor din Obreja se îndreaptă cu mulțumire și recunoștință față de toți cei, care asemenea lui „Vania, căzut aici la noi în Transilvania",— după cum a scris despre el, poetul Victor Tulbure — ne-au adus eliberarea.

IOAN CLEJA
președintele gospodăriei colective „23 August" din comuna Obreja raionul Alba

250 tractoare în plus

Ultimul bilanț al colectivului uzinele „Ernst Thälmann" cuprinde trei cifre caracteristice: 200; 800; 5.600.000. Fiecare din acestea oglindește munca rodnică a constructorilor de tractoare, hotărîrea lor de a întîmpina cu realizări deosebite măreața sărbătoare de la 23 August.

Cifra de 200 reprezintă numărul tractoarelor date peste plan în primele două trimestre ale anului. La acestea se adaugă încă 50 tractoare realizate pînă la 15 august. Cifra 800 reprezintă tonele de metal economisit, iar 5.600.000 sînt economiile la prețul de cost al producției-marfă.

Meritul este, fără îndoială, al întregului colectiv. Mulți constructori de tractoare harnici au obținut realizări deosebite. Printre brigăzile fruntașe se numără cele conduse de Floarea Mamina și Marin Dobre, brigada de tineret de la prese, din care fac parte Nicolae Toma, Ion Olaru, Elena Bularca, precum și turnătoarele Elisabeta Miron, Maria Chicuș, Maria Dalangă.

Consfătuirea pe țară a specialiștilor în cultura grîului

Marți dimineața au început la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală lucrările consfătuirii pe țară a specialiștilor în cultura grîului, organizată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Consfătuirea are drept scop analiza rezultatelor încercării soiurilor de cereale de toamnă în vederea raionării celor mai productive dintre ele.

In prima zi a consfătuirii au fost analizate rezultatele încercării soiurilor de cereale de toamnă în Institutul de cercetări pentru cultura porumbului, pe terenurile experimentale ale Comisiei de stat pentru încercarea soiurilor, precum și comportarea în producție a soiurilor de cereale de toamnă autohtone și din import în gospodăriile agricole de stat.

In numerele viitoare vom reveni cu noi amănunte asupra lucrărilor consfătuirii.

In cinstea marii sărbători

Rezultate bune la însilozări

Gospodăria de stat Săhăteni nu e numai o mare producătoare de vinuri; ea dispune de însemnate suprafețe cultivate cu cereale și de un sector zootehnic în plină dezvoltare. Cum recoltarea păioaselor s-a terminat, conducerea și colectivul de tehnicieni și muncitori ai gospodăriei se îngrijesc în momentul de față — pe lîngă pregătirile pentru vinificație, de executarea arăturilor și de asigurarea unui furaj suficient și de calitate pentru vite. Această preocupare se reflectă prin zecile de tone de nutreț care sînt însilozate zilnic de către mecanizatorii și muncitorii gospodăriei în cele 3 silozuri din beton construite de curînd. Indată ce porumbul furajer a intrat în faza de coacere, lapte-ceară, gospodăria a și trecut la însilozatul acestuia. Tocarea porumbului se face cu ajutorul a două tocători (una la secția Vintileanca și alta la Baba Ana) și a unei combine de recoltat porumb (la secția centru). Intre tractoriștii care execută căratul, tocatul și îndesatul porumbului de siloz (Tudose Vasile și Ceaușu Vasile la secția Baba Ana, Craiu Ion și Geantă Dumitru la Vintileanca, Mulțescu Eftimie și Bolborici Ion, la secția de centru), s-a iscat o adevărată întrecere. Fiecare din ei vrea ca pînă la 23 August să însilozeze o cantitate cît mai mare de nutreț. Deocamdată fruntași sînt cei de la secția Baba Ana care pînă zilele trecute însilozaseră peste 6 vagoane de porumb în amestec cu lucerna.

P. V.

Cu arăturile terminate

„Acest succes l-am închinat zilei de 23 August", — îmi spunea zilele trecute mecanicul șef al gospodăriei agricole de stat Țigănești, din regiunea Galați. Este vorba despre terminarea încă de la data de 10 august, a arăturilor de vară pe 1.130 de ha.

Realizarea acestui frumos succes se datorește bunei organizări a muncii de către conducerea gospodăriei (director ing. D. Lipan și inginer șef Șt. Scărlătescu) ca și muncii însuflețite depuse de tractoriști.

Succese deosebite la executarea arăturilor la timp și de bună calitate a dobîndit tractoristul Masser Leopold de la secția Țigănești, care lucrînd cu un tractor UTOS-26, a realizat zilnic cîte două norme. Cuvinte de laudă se pot adresa și vrednicilor mecanizatori din brigada specială, condusă de Dumitru Dumitrașcu, și îndeosebi fruntașului brigăzii, Chelmu Dan. Brigada specială a arat pînă acum 425 ha.

Noi ogoare unite

Unele dintre scrisorile ce ne sosesc la redacție ne aduc vestea că tot mai mulți țărani muncitori se conving de avantajele muncii în comun și de aceea ei pășesc cu multă încredere pe drumul cel nou, arătat de partid.

Iată, într-o scrisoare venită tocmai din regiunea Timișoara, se arată că cu toate condițiile nefavorabile din acest an, majoritatea gospodăriilor colective din regiune au obținut recolte de cereale destul de bune. Astfel, gospodăria colectivă din comuna Peciul Nou a recoltat peste 1.800 kg. grîu la ha., cea din comuna Iecea Mare, raionul Jimbolia de pe un lot semincer de 68 ha. — 2434 kg. la ha., iar de pe lotul semincer de 30 ha. însămînțat cu orz, 3.270 de kg.

Recoltele mari obținute de colectiviști, precum și împărțirea avansului a stîrnit un viu interes în rîndurile țăranilor muncitori care își lucrează singuri ogoarele. De aceea, zilnic, țăranii muncitori sau membrii întovărășiți se prezintă la conducerile gospodăriilor colective, cerînd să fie și ei primiți în rîndurile celor mulți. De pildă, 102 familii de țărani muncitori din comuna Salmoc au înaintat în aceste zile cereri pentru a deveni membri ai gospodăriei colective ce a fost înființată cu cîțiva ani în urmă, iar adunarea generală a gospodăriei colective din comuna Biled a aprobat de-acum primirea celor 9 familii de întovărășiți, care prezentaseră cereri cu cîteva săptămîni în urmă.

O altă scrisoare primită de pe plaiurile craiovene ne aduce vestea că în ziua de 10 august a.c., un număr de 70 de familii de țărani muncitori din comuna Călărași, ce fuseseră pînă acum membrii unei întovărășiri agricole din comună, au sărbătorit inagurarea cooperativei agricole de producție

Și pentru că pe aceste meleaguri o parte din ogoare sînt plantate cu vii, cei din Călărași au dat cooperativei lor numele de „Plaiul viilor". In aceeași zi au mai fost primiți în cooperativă și Ion Spiridon, Marin Mitori și Zamfir Cristea.

G. ION

★

Atrași de rezultatele bune pe care le-au obținut colectiviștii din Rojiștea, raionul Gura Jiului, peste 20 de familii de țărani muncitori au cerut de curînd să fie primiți în colectivă.

★

Lună de lună crește numărul celor care, convinși de avantajele muncii în comun, se înscriu în întovărășiri. Din luna mai și pînă acum, în cele 6 întovărășiri pomicole din comuna Șoimari, raionul Teleajăn, s-au înscris peste 121 familii.

Peste alte cîteva zile întovărășiții se vor întruni din nou în adunări generale pentru a primi noi membrii.

Fruntașele raionului

Astăzi sau poate cel mai tîrziu mîine, raionul Alexandria va putea anunța că toate cerealele contractate cu „Recolta" și cooperativele de consum au intrat în bazele de recepție. Pe întreg raionul se predaseră pînă acum cîteva zile peste 95 la sută din cerealele contractate. Comunele Brînceni, Țigănești, Alîrnați, Nanov, Ulmeni etc. predau deja cereale peste ceea ce au contractat. Gospodăriile colective au fost și de data aceasta primele. Predînd cerealele direct de pe arie, gospodăriile colective din Plosca, Buzescu, Lăceni sînt, în privința livrării cerealelor contractate, fruntașele raionului.

Premiu de calitate

Colectiviștii din Pribești, regiunea Iași, au ținut morțiș să treiere mai întîi grîul cel mai bun. Aveau ei o tarla care-a i-au dat o îngrijire mai deosebită. Grîul de pe tarlaua aceasta era din numai bob și bob și greu ca piatra. Grîul acesta a fost, deci, treierat primul. Pe măsură ce treierau, colectiviștii au transportat la baza de recepție cele 60.000 de kg. contractate cu statul.

Așișderea colectiviștilor din Pribești a procedat și gospodăria colectivă din Bulțați. Gospodăria a predat 30 de tone de grîu de cea mai bună calitate. Pentru aceasta, în afara prețului ce i se cuvenea, gospodăria a mai primit și un premiu de calitate în valoare de 1.200 lei.

Intense pregătiri pentru cules și vinificație

De la Segarcea la Piscul Sadovei, de la Corcova la Iancu Jianu, oriunde te-ai duce acum prin podgoriile gospodăriilor agricole de stat din regiunea Craiova nu se poate să nu te impresioneze rodul bogat al viilor. Recoltă bogată, după evaluări cu peste 200—300 de kg la ha mai mare decît s-a prevăzut, acesta va fi bilanțul la culesul strugurilor. Tocmai de aceea și pregătirile pe care le fac lucrătorii din aceste unități în vederea culesului și vinificației au luat în ultimul timp un avînt deosebit: au fost asigurate coșurile și cărătorile necesare strîngerii la timp a recoltei, s-au reparat și revizuit pompele de vin, presele manuale, hidraulice și continui, s-au confecționat din resurse locale noi vase pentru depozitarea vinului. In prezent, atît vasele noi cît și cele vechi se spală, se tratează cu o soluție de sodă calcinată și se afumă cu bioxid de sulf pentru a asigura păstrarea în bune condiții a vinului, iar cramele și pivnițele se curăță, se dezinfectează și se văruiesc.

Muncind cu intensitate sporită în cinstea zilei de 23 August, lucrătorii din gospodăriile agricole de stat ale regiunii Craiova au terminat parte din lucrările pregătitoare pentru cules și vinificație. Altele, sînt în curs de executare și vor fi gata în curînd. In acest fel, bogata recoltă de struguri a acestui an va fi culeasă, vinificată și depozitată la timp și fără pierderi.

L. GHEORGHE

URAREA COLECTIVISTULUI PENTRU 23 AUGUST

Pentru august douăzeci și trei
Inima-mi închină și slăvește
Cum deprinse ea în felul ei
Neam de neam, așa pe țărănește.

Și aș lua un car cu patru boi,
L-aș găti cu brad și cu ștergare,
Cum e obiceiul pe la noi
Cînd cinstim vre-o mare sărbătoare.

Busuioc și flori de măghiran
Pe la jug aș pune, pe la roate,
Dragostea mea simplă de țăran
Le-a crescut în inimă pe toate.

Și în carul cel cu patru boi
Aș urca, toți oamenii să-mi vadă
Casa nouă, gardurile noi,
Să le plimb în lume ca pe stradă.

Masă mare-aș pune sub umbrar
Cu belșug de vinuri și bucate
Și o pîine cît trei roți de car
Că ne-au fost recoltele bogate.

Iar în zorii zilei ce m-a scos
La lumina soarelui răsare
Inchina-voi vin de tămîios
Proslăvind măreața sărbătoare.

GH. CEAUȘU

S. MAXIMILIAN — Armata eliberatoare, armata păcii.

ÎNFRĂȚIRE

O zi cum nu e alta — o zi de mari victorii;
Da către toamnă vremea, dar totul înflorise...
Pe drumuri dezrobite veneau dezrobitorii.
Cu stele la chipiuri — garoafe roșii prinse.

Biruitorii morții, purtau în ochi iubire;
Din mijlocul mulțimii copila s-a desprins...
Ghicise ea desigur, lui Igor i-era sete —
O cană de-apă rece, cu dragoste i-a-ntins.

Țăranii priveau tractorul, făcut cal de război.
Catiușa cea vestită trecînd-o peste pod —
Acum vedem pe țarini, tractoare și la noi.
Și ară pentru pace, pentru belșug de rod.

Ce bună-i apa rece, cînd timpu-i de arșiță
Și cînd e lungă calea spre alte biruinți...
Spre zilele acele azi gîndul zboară sită —
Tăriile de-atuncea, în tine le mai simți.

Noi așternurăm munca în pașnice hotare.
Că pacea-i roditoare, cum rodnică-i cîmpia.

Lumină tot mai multă, din Soarele-Răsare,
S-a cuibărit în oameni ca-n fulgere tăria.

Iar anii parcă zboară, cînd nu sînt vremi urîte
Aici la noi, la Vaduri, e mare sărbătoare;
Vin oaspeți: Igor... Iată-l. Și Leana îi surîde:
„Îți amintești de mine?" „Da, Leana mîndră floare".

De tine-și amintește, deși erai puștană.
Și cîte sînt și vede, nu-i este de mirare —
El te vedea de-atuncea, cînd a băut din cană
Și se gîndea: răsplata? frăția roditoare...

Din plosca ostășească ce la Berlin o duse —
Un vin ca steaua roșie-n pahare a turnat...
— „Să bem, tovarăși, plinul din vinurile ruse;
Nectarul înfrățirii — ca zorile-i curat.

GEORGE DEMETRU PAN

PE MALUL DUNĂRII

Noaptea de 23-24 august 1944. Pădurea de deasupra Filiașului. Citeva ta-ta-ta-uri scurte de trompetă. Apoi, drepți, alarmă, echipare de război. Răsuna toată pădurea. Comanda în bordeiul escadronului unui pușcași a fost dată de un subofițer, un moldovean înalt și chipeș.

După alte citeva ordine ale ofițerilor și subofițerilor, regimentul de roșiori era de-acum instalat pentru luptă la intrarea în comuna Filiași. Era ordin ca la vederea unităților hitleriste să tragem. Nemții însă n-au trecut pe aici. In zorii zilei de 25 august, am primit alte ordine și întreaga unitate era îmbarcată în autobuse și autocamioane, cu direcția Turnu Severin. Pe drum, ni s-a spus că la Iași frontul a fost spart. Nemții au fost puși pe fugă. Armata romînă a întors armele împotriva fasciștilor și alături de armatele sovietice, a pornit lupta pentru alungarea cotropitorilor hitleriști de pe teritoriul țării. Tot în cursul aceleeași zile ne-am îmbarcat din nou în autobuse și autocamioane. Ținta ne-a fost comuna Crivina de pe malul Dunării. Aci trebuia să-i întîmpinăm pe hitleriști, care se retrăgeau pe apă înspre bîrlogul lor.

La sosirea noastră în Crivina, am fost întîmpinați de tot satul. Țăranii, care mai de care, se întreceau să ne dea informații despre retragerea fasciștilor.

„Astăzi au trecut vreo cîteva vase în sus către Turnu Severin, ne spuseră unii". „De pe vapoare au tras cu tunurile și mitralierele asupra satului și au nimerit în casele oamenilor", spuseră alții. „Noi, cîtiva, o să ne suim în turla bisericii și o să dăm de acolo semnalul cînd om vedea că vin în sus pe Dunăre, vapoare de-ale hitleriștilor", se oferiră alți țărani. Mulți dintre săteni ni s-au alăturat și împreună cu noi au săpat adăposturi și tranșee pe malul Dunării.

Nu după multă vreme de la sosirea și instalarea regimentului nostru în așteptarea dușmanului, dinspre sat, de sus din turla bisericii, se auziră strigăte: „Vin, vin, vin dușmanii cu vapoarele".

Comandantul secund al escadronului I de pușcași, ne-a ordonat: „Fiți gata de luptă". De jos, de pe Dunăre, se auzea tot mai deslușit uruitul motoarelor vapoarelor. Un trăgător de pușcă mitralieră îmi spuse: „Adu în groapă toate încărcătoarele".

In această vreme, vasele fasciștilor se apropiau tot mai mult de bătaia armelor noastre. Erau doar la 150—200 metri de locul unde eram instalați. Cînd au fost în fața noastră am auzit: „Foc". Puștile, pistoalele, mitralierele, brandurile și tunurile au deschis focul asupra celor 6 vase. Fasciștii au fost luați prin surprindere. In rîndurile lor s-a produs derută. Trăgeau și ei, dar fără țintă. Armamentul unității noastre reușise să distrugă unul din vasele dușmanului.

Nu după multă vreme ni s-a comunicat că restul de vase ale hitleriștilor a fost distrus de alte unități.

In flăcări vasul lovit de focul unității noastre a tras către celălalt mal. Dunărea din albastră devenise roșie. Pe ea, în jos, pluteau stîrvurile cotropitorilor. Cei care au mai rămas în viață s-au aruncat în Dunăre. Armele noastre nu încetară focul. Dușmanul era urmărit de gloanțe și sorți de scăpare n-a avut.

...Au trecut 14 ani de cînd hoardele hitleriste au fost gonite din țara noastră. Poporul nostru eliberat a pornit pe un drum nou, luminos, drumul fericirii și al bunăstării. Pe acest drum au pornit și țăranii muncitori din comuna Crivina, regiunea Craiova. Și-au unit pămînturile, vitele și uneltele, și au pus bazele unei gospodării colective căreia i-au dat numele de „Victoria".

GH. BACIU

SCRISOARE DIN ANII ACEȘTIA

Intr-un sat de pe TÎRNAVE

Mihalț... Noaptea de august cădea domoală și domoală curgea Tîrnava spre locul unde avea să-și piardă și apa și numele în Mureș.

Lunga și frumoasa ei cale sfîrșea așadar acolo, la marginea comunei Mihalț, de unde încep tarlalele întovărășirii agricole nr. 1 din localitate. Și totuși, așa în devălmășie, undele ei călătoresc mai departe, fără istov, ca însăși vremea, ca însăși viața, ducînd cu ele ceva din povestea locurilor prin care au trecut și a oamenilor pe care i-au întîlnit pînă aici, unde se logodesc pentru vecie cu cele ale Mureșului.

Ce ar putea să povestească acum undele, contopite? O! ele ar începe, desigur, mai întîi cu ceea ce de altfel povestesc și bătrînii cum că numele acestei comune se trage din vechime, de la vestitul Ban Mihalcea — căpetenie în oastea lui Mihai Viteazu căzut la datorie acolo, pe Tîrnavă. Apoi, firul povestirii s-ar depăna lin pînă la capitolul ce privește anul 1848. Am afla astfel că atunci cînd s-au aprins pe culmi flăcările revoluției, mihălțenii s-au organizat într-o ceată de oameni pe care „Crăișorul" s-a bizuit în ceas de grea cumpana.

Ce a urmat apoi și apoi? Țăranii au continuat munca grea pe moșia baronului Veșerleny; satul a rămas pe mai departe înfundat în bezna; domni noi, guvernanții de pe vremea burghezo-moșierimii au năpădit cu legi aspre și biruri grele și viața oamenilor s-a scurs fără bucurii, în cautare de alte tipare, care, în fine, au trebuit să vină.

★

Noapte de august 1958. Pe bolta cerească s-au aprins miile și miile de licurici. In sat, la Mihalț, strălucind și mai viu, s-au aprins becurile electrice, de-a lungul ulițelor și în casele țăranilor. Iată-le la Barnea Ion Mănuca, la Virgil Laslo, la Petru Sîntimbrean, la Dănilă Decean, la Marian Hațegan, și la atîția mulți alții, unde întîlnești și aparate de radio — lucruri necunoscute în anii de demult.

— Nu numai despre aceste înnoiri este vorba la Mihalț, spunea tovarășul Nicoară, secretarul comitetului comunal de partid. Ați văzut palatul din centrul comunei? Da, clădirea căminului cultural din Mihalț e un palat. A fost ridicat în anii aceștia. Acolo se află cinematograful, biblioteca — și a fost construit din inițiativa comuniștilor, cu contribuția tuturor țăranilor muncitori din Mihalț.

Lumină și cultură — semne ale vieții noi, acolo în satul de pe Tîrnava Mare. Și oricine își dă seama de acest lucru, dacă ar poposi aici, dacă ar sta de vorbă cu țăranii. Uite-i îndreptîndu-se spre palatul lor, la cinematograf; uite un grup de femei în fața programului afișat la intrare.

— In ea-seară vedem „Ordinul Ana" film sovietic, tare fain, zicea către suratele ei, țăranca tînără și frumoasă — Ana Dobrescu — cea cu legătura bleumarin cu picățele albe.

Și mergînd pe ulițele satului, întîlnești casa de nașteri și dispensarul. Țăranii din Mihalț se bucură de binefacerile vieții noi; copiii se nasc cu îngrijire aleasă. Statul a trimis aici doctori, surori și tot ce trebuie pentru sănătatea celor mari și celor mici.

...Cornel Ordeanu, țaran din Mihalț, secretarul organizației de bază P.M.R. din întovărășirea nr. 2, un om de-a cărui vorbă nu te-ai mai sătura, povestea:

— Vezi dumneata omul cela cu tolba plină? Și arată spre factorul poștal Brînză. El duce ziare și reviste la peste 1.000 de abonați din comuna noastră. Citesc și iar citesc oamenii noștri. Și vor tot mai mult. Acum vor să aducem în cași gaz metan — și-o să aducem. Conducta a ajuns la marginea comunei noastre.

Alți oameni din Mihalț povestesc cu mîndrie despre tinerii plecați din satul lor la „cele școli înalte" și care au ajuns oameni de vază: medici vreo 6, ingineri 12, profesori 15, ofițeri 15, procurori 3, avocați 12. Și toți sînt feciori de țărani care altadată n-ar fi putut trece pragul școlii sătești. Astázi, fiul lui Mihai Potopea e inginer, al lui Mihăilă Areaz e maior, al lui Mihai Decean e procuror, al lui Mihail Munteanu e doctor. In școlile de la Blaj, Deva, Alba, Timișoara, București — urmează acum peste 100 de studenți și elevi din Mihalț, în afară de un mare număr de elevi care urmează la diferite școli profesionale.

Alte semne ale vieții noi.

Țăranii au învățat multe din citit, la conferințe, și cursuri agrotehnice. Azi ei „lucră" pămîntul mai bine. Peste 1.000 și-au unit pămînturile în opt întovărășiri agricole și două gospodării colective.

— Anul trecut, spunea tov. Mihăilă Breazu, președintele întovărășirii „Victoria Socialismului", Trusa Sever a obținut în întovărășire de pe 29 ari canitatea de 1.100 kg. de porumb, în timp ce de pe 100 de ari (1 hectar) unde a făcut munca de unul singur, a scos 2.000 kg. de porumb. Asta înseamnă că dacă ar fi fost în întovărășire și cu acel hectar ar fi scos peste 4.000 kg. de porumb la hectar.

★

Un cîntec străbate satul: cîntecul vieții noi, al muncii înfrățite, al bucuriei mihălțenilor. Și-l cîntă și tinerii și vîrstnicii, în corul căminului cultural. Bărbați și femei, în vîrstă de peste 40 de ani, ca Marian Mihail, Cîmpean Mihail și alții poartă pe drept cuvînt numele de artiști ai satului, iar corul țăranilor din Mihalț a fost distins de curînd cu premiul al II-lea pe regiunea Hunedoara.

„Te slăvim Romînie,
Pămînt strămoșesc...".

Pămînt liber, cu oameni liberi ce muncesc și se bucură sub soarele mereu luminos al lui 23 August.

R. SANDU

Ulița „23 August"

Pînă mai acum un an circulația pe ulița care leagă satele Otopenii de Sus de Otopenii de Jos se făcea tare anevoie. In timpul ploilor, mai cu seamă primăvara și toamna căruțele țăranilor muncitori se împotmoleau în noroaie. Astázi, prin grija sfatului popular comunal și prin contribuția în muncă a țăranilor muncitori ulița ce leagă cele două sate a devenit o adevărată stradă. Ea a fost pavată în bună parte și lucrările continuă. Pînă la 23 August, se vor mai pava 800 m.p.

Printre țăranii muncitori care s-au evidențiat la transportul materialelor se numără Gheorghe Stoian, Nicolae Iordache și Nicolae Stoica.

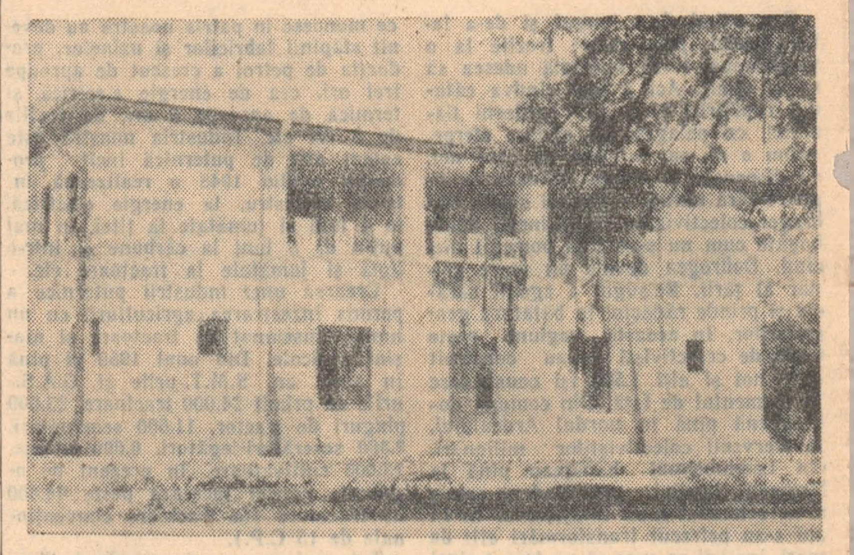
M. N.

Incă un cămin cultural

Cu fonduri din contribuție voluntară, țăranii muncitori din comuna de reședință a raionului Domnești, își clădesc un cămin cultural. Clădirea este la roșu, legătura electrică s-a și făcut iar în cinstea zilei de 23 August, se va termina tencuiala în interior și va fi instalată lumina electrică.

La căratul materialelor de construcție s-au evidențiat sătenii Constantin Marinache, Marin Constantin și alții.

AZI LA SMEENI

Noul cămin cultural

Clădirea viitorului spital

Duminica trecută, locuitorii comunei Smeeni, raionul Buzău, au primit numeroși oaspeți de prin satele vecine — Ghereșeni, Costești etc. Oaspeții veniseră aici pentru a lua parte împreună cu gazdele la inaugurarea frumosului cămin cultural din comună.

Sala de festivități a căminului, sărbătorește împodobită, devenise neîncăpătoare cu toate cele 400 de locuri pe care le are. De pe scenă, echipa culturală locală, cea din Costești și echipa Casei de cultură raională Buzău au făcut să răsune melodioase doine, cîntece populare și de masă. Apoi, fete și flăcăi s-au întrecut în jocuri populare. Voia bună cuprinsese îndată întreaga sală, iar mulțumirea strălucea pe fețele celor prezenți dar mai ales pe acelea ale Smeenilor. Erau mîndri de realizările lor.

Cine a văzut comuna Smeeni acum 14—15 ani și o vede acum își poate da seama că mîndria lor este pe deplin îndreptățită. Frumosul cămin cultural cu etaj, cu numeroase săli, ca aceea a bibliotecii, de lectură, de festivități, a stației de radioamplificare a cabinei de proiecție cu două aparate cinematografice etc., este doar una din realizările lor (foto 1).

Pentru cei din Smeeni, ca de altfel pentru mulți săteni de pe cuprinsul țării noastre, a trecut vremea orbecăirii în jurul opaițelor și a lămpilor cu gaz. De curînd în casele lor s-a aprins lampa lui Ilici. Acum le e mai mare dragul să-și vadă satul pe-noptat, cînd sute de lumini licăresc în case și pe ulițî. Electrificarea a dat posibilitate locuitorilor din Smeeni să-și instaleze și aproape 300 de difuzoare la care pot audia emisiunile posturilor noastre de radio.

O altă realizare de seamă a celor din Smeeni este și spitalul cu 100 de paturi, încălzire centrală și dotat cu toate cele necesare, care va fi în curînd inaugurat. (foto 2) Aici își vor putea îngriji sănătatea nu numai țăranii muncitori din Smeeni, ci și cei din comunele și satele vecine.

Indrumați de către comitetul comunal de partid și cu sprijinul statului nostru democrat-popular, locuitorii acestei comune au făcut și alte construcții de interes obștesc. Printre acestea se numără baia populară, încă 3 săli de clasă la școala elementară de 7 ani, pavarea a peste 2,5 km de șosea și altele.

La înfăptuirea acestor realizări, locuitorii comunei Smeeni au făcut peste 64.000 ore muncă voluntară. In frunte se află comuniștii Anghel Stana, Ion Anghel, Ion Bănică, C. A. Simion, deputații, Costică Popa și Damian Suzana cu întreaga ei circumscripție electorală, precum și tinerii Manda Chiriță Luciu Marcela, Aurel Gr. Popescu și mulți alții.

C. VASIA

IN ACEL SFÎRȘIT de AUGUST

— SCHIȚĂ —

Drumul de pas și de căruță se-ngusta și se apleca ușor în pantă și la curbă. Pe margini străjuiau salcîmii. Nepăsători, ei își înălțau crăcile înfrunzite, cercînd să prindă cerul între ele.

Lîngă o cărăruie păzeau trei bărbați și o fată. Stăteau la pîndă, trîntiți pe iarbă, ascunși înapoia valului de buruieni înalte cît un stat de om. Aveau cu ei o pușcă Manlicher model 1894, zece grenade, un revolver Colt, vechi și cu butoi, un coș cu sticle pline cu benzină.

In fund, pe stînga, în pădurea Băneasa, se aflau fortificate regimentele hitleriste. Trufașe, ele se pregăteau de atac.

De o parte și cealaltă a șoselei — panglica albă printre tulpinele copacilor — erau gata să le înfrunte și să le atace sute de partizani înarmați de Partid. Comuniștii mobilizaseră muncitorii din fabrici, i-au înarmat și organizat, și în fruntea lor și alături de ei, porniseră să se bată cu fiara fascistă, ascunsă în bîrlogul ei cel mai fortificat, Pădurea Băneasa. În spatele gărzilor muncitorești, plasați în adîncime, așteptau companiile de soldați romîni.

Departe, pe drumurile Moldovei, coborau spre plaiurile muntenești, neînvinsele oști sovietice.

★

Motociclistul se săltă în șea, își potrivi mai bine piciorul cumpănă pe pămînt și răspunse repede la ultima întrebare

— Erau și tineri și vîrstnici... Toți în mașini Coloane rusești motorizate. Să fi văzut tancurile lor... Păreau elefanți pe lîngă „tigrii" și „panterele" nemțești, picate în drum... Și catiușele... Catiușele, mamă măiculiță! Cu țevile mănunchi. Pe toți și pe toate le-am văzut cu ochii mei așa cum o să le vedeți și voi!

Flăcăul în salopetă albastră apăsă cu talpa bocancului pe o pedală. Mașina tuși, se-necă apoi se porni pe hîrîit.

— Noroc măi fraților! — le mai strigă tînărul din șea și n-apucă bine să-și ridice piciorul de pe pămînt și să sucească de-un capăt al ghidonului, că era de-acum departe de ei.

Cîteva clipe se mai auzi huruitul, apoi motocicleta pieri lăsînd în urmă doar o trîmbă de praf și fum înecăcios.

★

— ...Ce v-am spus? — izbucni Vlădoiu. În cîteva zile, rușii sînt aici. Cînd vor sosi primele trupe... Să-ndrăznească atunci vreun neamț să scoată nasul din pădure. Praf îi fac catiușele.

Avea părul negru, smoală, ochii verzi și salopeta numai pete de ulei, Vlădoiu Nicolae, montator la uzinele Vulcan. Venise la oraș cu treizeci de ani în urmă, desculț și pe acoperișul vagonului de-a treia, tocmai din sătucul uitat și pierdut de la marginea Dîmboviței.

— Praf îi fac! — reluă el. Știți cum? Uite așa... și începu să toace cu dunga palmei în patul de lemn al puștii.

— ...Dar dacă nemții au să se ițească mai înainte din bîrlog, ce ne facem? — îl întrebă Marin. Lui Gerstenberg, generalul, nu-i pasă dacă o să mai piară vreo sută ori o mie dintr-ai lor și dintr-ai noștri... Numai să-și facă drum de fugă printr-un colț.

Nici că se potrivea cu Vlădoiu la semuire, Marin Dumitra, croitor de dame. Marin era bălan la față, cu părul de culoarea porumbilor și spatele puțin adus. Se părea că nici la îndrăzneală nu-i calcă lui Vlădoiu, alături.

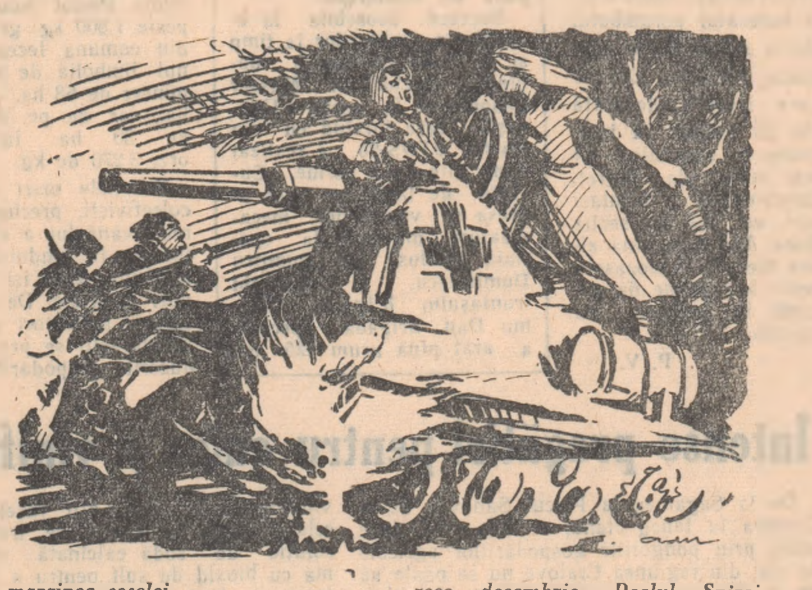
— Îs înarmați nemții... Rușii au avut de furcă cu ei, nu glumă, dar mi-te noi...? — și privi lung la coșul cu sticle incendiare, rezemat cuminte de borna kilometrică.

Nea Zamfir interveni:

— ...La poarta din față a atelierului Grivița în nouă sute treizeci și trei, eram nici pe sfert cîți ne-am strîns azi dimineață la partid... Așa, nici pe sfert... Cu mîinile goale. Și i-am înfruntat pe jandarmii puzderie, care ne înconjuraseră și aveau ordin să nu lase viu pe nici unul dintre noi.

Nea Zamfir este cărunt tare, pe la tîmple. În creștet firele dese i-au rămas negre, ca-n vremea tinereții. Are un fel de-a vorbi Nea Zamfir, cazangiul de la atelierele C.F.R. Grivița, încît fiecare cuvînt de-al lui ți se lipește de inimă.

— ...Iar cînd or fi aproape de noi — sfîrșește el — și mă veți auzi strigînd „Pe ei mă"!, te ridici din marginea șoselei.

— Cum asta, tovarășe Zamfir? — întrebă Olga — și are atîta dulceață în glas cînd spune: „tovarășe".

Zamfir al Todiresei se sprijini în coate, saltă grenadele agățate-n șold și își petrece un deget peste mustăți.

— Păi foarte bine. Cînd îi vezi că-s gata să dea peste tine... Însă nu mai devreme, că tu ai sticle și pușcoace, iar ei tunuri și arme automate cu bătaie lungă. Așa, cînd mă veți auzi strigînd, să uitați că aveți tancuri în față, dar să nu uitați că dacă pe fasciștii nu-i atingi tu întîi, te lovesc ei.

Fata închide pe jumătate pleoapele.

— ...Dumneata ești comunist, revoluționar încercat în lupte grele. ...Fratele meu te cunoaște. Treisprezece decembrie, Dealul Spirei... Treizeci și trei, în februarie la atelierele Grivița... Poate că și în Spania... In Spania ai fost, tovarășe Zamfir? — întrebă Olga Rosenthal, fostă studentă în medicină și acum brodeză.

— N-am fost, tovarășă Olga, dar am strîns bani și pentru ei.

— Și la sediu, la Partid, te-am văzut cînd aduceai cu o mașină un maldăr de arme capturate de la hitleriști.

Olga e mică. Să-i spui fetiță și s-o iei de mînă cînd treci strada. Urechile îi sînt străvezii și se potrivesc cu trupul slab. Glasul îi e însă dulce, catifelat de-ți pare că Olga își cîntă frazele. Acum răspunde ce a înțeles din planul de luptă:

— ...Eu o să mă cațăr pe carapacea tancului, că-s mai ușoară. Am să deschid capacul turelei... Tovarășul Marin o să zvîrle sticle cu benzină. Intîi în șenile, apoi sus, prin ferestruica motorului. Tovarășul Vlădoiu, cu grenadele... E bine așa, tovarășe Zamfir?

Zamfir a prins-o ușurel de umeri, cu brațul celălalt l-a luat de după ceafă pe Dumitru și cu capetele apropiate s-au tîrît spre Vlădoiu.

— Uite măi băieți, cum o să facem, cînd o încerca s-o șteargă primul tanc hitlerist pe șosea...

★

Tancul își ronțăia, hărăind și fără să le-nghită, șenilele. Ajuns aproape de Opelul Admiral care-și fumega oasele de oțel, se opri. Gîtul lung al tunului se plimbă evantai, cercetînd. Apoi, prudent, bivolul de oțel porni mai departe, trecînd la cîțiva metri de partizani și chiar de cei patru militari nemți legați fedeleș cu călușele în gură...

— Pe ei tovarăși!

Olga a țîșnit de lîngă rădăcina unui arbore bătrîn, a trecut în spatele monstrului de fier și a încercat să i se cațere pe spinare. Dar tancul a frînat, s-a dat înapoi și abia a avut timp să sară în lături ca să n-o strivească...

Două vizete s-au deschis în botul cîrn al mașinei uriașe și tot atunci țevile mitralierelor împroșcară snopii de plumbi pe o rază largă.

Zamfir se tîrî pe burtă și zvîrli una după alta grenadele de la centiron sub șenile. Ciuperci mari, galbene, cu iz puturos de pucioasă s-au deschis aprinzînd limbi de foc sub tanc. Banda de oțel care înfășura roțile se desfăcu ca un brîu și rămase, șarpe lat, în drum. Tancul vru să se întoarcă, să fugă înapoi. Dar nu mai putu.

Abia acum Olga reuși să se prindă de un cîrlig-remorcă și să se urce sus. Din pricina scuturăturilor provocate de tunul care trăgea în neștire, trebuia să joace din picioare ca să nu alunece pe creasta tancului. Olga s-a apropiat de turelă. Nu mai este nevoie s-o deschidă. Capacul ei se dă în lături și un tanchist cu cască, cu urechelnițe și haină de piele își scoate jumătate trup. Olga este acum lîngă tanchistul care ridică brațul și întinde către ea mîna cu revolver...

De jos, Vlădoiu care urmărește atent scena, abia are timp să tragă un foc cu Manlicherul cel ruginit care a stat mulți ani îngropat.

Apoi totul se desfășoară cu atîta repeziciune, încît niciunul din ei n-au mai putut reconstitui cele ce s-au petrecut.

Lovit de glontele lui Vlădoiu, tanchistul a alunecat în fund. Olga a zvîrlit grenada prin gura deschisă a turelei...

Lui Vlădoiu i se părea că Olga a strigat ceva, a privit înmărmurit cum fata a alunecat pe coasta mașinei și a încercat să se agațe cu degetele de încheietura plăcilor de blindaj. Le-a scăpat... S-a rostogolit...

★

Drumul de pași și căruță se-ngusta și se apleca ușor, în pantă și la curbă. Pe margine străjuiau salcîmii. În fund, pe stînga, regimentele hitleriste căutau disperate o ieșire. De o parte și cealaltă a panglicei de asfalt, partizanii năvăleau la asalt alături de companiile romînești.

Lîngă cărăruie păzeau drumul trei partizani. Mai aveau cu ei o grenadă, două sticle cu benzină, Manlicherul model 1894 și zece cartușe

Alături, la rădăcina unui salcîm, acoperită cu o bluză și o foaie de ziar, zăcea o fată.

Undeva, aproape, pe drumurile muntenești, sosea neînvinsa armată sovietică eliberatoare...

MARIA ARSENE

Cît în 40 de ani de regim burghezo-moșieresc

In anii care s-au scurs de la eliberarea patriei, în satele și comunele regiunii Stalin s-au construit peste 12.000 de case noi. La Tălmaciu, Axente Sever, Alămor și altele au fost construite mai multe case decît s-au ridicat în 40 de ani de regim burghezo-moșieresc; 85 la sută din casele noi aparțin colectiviștilor.

DUPĂ ŞAPTE ANI

Decembrie 1950. 71 familii de ţărani muncitori din comuna Tîrguşor, raionul Medgidia, urmînd îndemnul comuniştilor au pus bazele gospodăriei colective „Dezrobirea". Toată averea lor, în afară de terenul arabil, era formată din 4 boi, cîţiva cai şi un grajd. Atît şi nimic mai mult. Să porneşti la drum cu o asemenea „avere" nu este deloc uşor. Dar puterea oamenilor, cînd pornesc laolaltă, umăr la umăr, e mare.

După un an de muncă în comun, datorită producţiilor mari obţinute de colectiviştii din Tîrguşor, alte zeci de familii din comună, convinse de justeţea acestui drum, s-au înscris în gospodăria colectivă. In 1951, averea obştească a colectivei crescuse la 13.000 lei.

A mai trecut un an, apoi altul şi altul. Gospodăria din Tîrguşor cuprinde acum 226 familii şi 2500 ha. Dar averea obştească? Despre ea mi-a vorbit preşedintele colectivei, tovarăşul Petre Oprea.

— In prezent avem 53 taurine 2026 oi, 260 porci din care 30 scroafe şi un mare număr de păsări. Cu toate acestea numărul de animale raportat la 100 de hectare e mic. Cauza: în ultima vreme gospodăria noastră s-a mărit mult atît ca suprafaţă cît şi ca număr de membri. Totuşi datorită hrănirii animalelor cu furaj murat (în acest an colectiviştii vor însiloza 1.200 tone nutreţ) în ultimii ani producţia zilnică de lapte pe cap de vacă furajată a crescut cu 6—7 litri. Oile dau 40 litri de lapte şi 2,6 kg. de lînă, iar la scroafe s-au obţinut 9—12 purcei la o fătare. Iată maternitatea pentru scroafe — îmi spune preşedintele, iar dincolo două puierniţe, apoi cele două saivane, 3 grajduri pentru animale mari şi o magazie de cereale. Aici am ridicat 4 pătule, ca să avem unde pune bucatele, iar mai spre margine avem căşăria.

Impreună cu tovarăşul Oprea am făcut un drum la stupină — au 38 familii — şi la cele patru incubatoare cu care s-au scos pînă acum 5500 de pui. Din aceştia o parte au fost vînduţi gospodăriilor agricole colective din apropiere.

La înapoiere, preşedintele mi-a vorbit despre producţiile obţinute la păioase: 1.800 kg. grîu la ha. 1.400 kg. ovăz şi altele. Din acestea colectiviştii au vîndut statului pe bază de contract 200 tone de grîu, rapiţa de pe 25 ha, 2.500 kg. de lînă, 450 miei, o parte din cei 22.000 litri de lapte contractaţi, urmînd ca în curînd să predea 80 de porci graşi, muştarul de pe 20 de hectare, sămînţa de in pentru ulei de pe 75 hectare şi 130 de tone de porumb.

— Văd că aveţi cu ce vă mîndri, am spus eu.

— Incă nu sîntem mulţumiţi. Vrem să mărim şi mai mult numărul animalelor, deoarece numai din această ramură de la începutul anului şi pînă acum am obţinut un venit de 350.000 lei. De aceea peste puţin timp vom cumpăra încă 14 vaci de lapte. In adunarea generală ţinută imediat după consfătuirea de la Constanţa am hotărît ca efectivele de animale să le mărim şi din prăsila proprie. Numai acum cînd am făcut un calcul ne-am putut da seama ce sume mari am pierdut prin sacrificarea sau valorificarea tineretului imediat după înţărcare. De aceea, începînd chiar din acest an, la înţărcare, tineretul va fi supus unei selecţii riguroase. Tot ce e bun pentru reproducţie va fi oprit, restul va fi pus la îngrăşat şi apoi vîndut. Vrem ca la sfîrşitul anului, venitul total pe gospodărie să fie de 1.270.000 lei; averea noastră obştească va depăşi 1.200.000 lei, deci de peste 90 de ori mai mare decît cu 7 ani în urmă. Odată cu averea obştească a crescut şi nivelul de trai al colectiviştilor. Să dăm un singur exemplu: valoarea zilei-muncă. Ea a crescut de la 4,5 lei cît era în 1950, la aproape 38 lei în 1958.

Din primăvară şi pînă acum s-au ridicat în Tîrguşor cîteva zeci de case noi, iar în gospodăria colectivă s-au construit un saivan, un grajd, şi un pătul. Peste alte 3—4 luni se vor ridica în comună alte case, iar la colectivă o puierniţă, încă un saivan, o remiză şi un pătul de 20 de vagoane.

FLORICA PLOPEANU

Lucrări de îmbunătăţiri funciare

In trecut lucrările de îmbunătăţiri funciare din Banat, ca şi din întreaga ţară, erau date uitării. Din această cauză suprafeţe întinse de teren arabil deveniseră de nefolosit. Regimul democrat-popular a acordat toată atenţia lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, alocînd, în acest scop, miliarde de lei. S-au început lucrări de recondiţionare a vechilor amenajări, de despotmolire a canalului Bega, de îndiguire şi desecare a Văii Mureşului, Begăi, Timişului şi Bîrzavei, lucrări care vor reda agriculturii o suprafaţă de aproximativ 300.000 ha. Numai în acest an prin despotmolirea Begăi, prin executarea unor lucrări de îmbunătăţiri funciare vor fi ameliorate terenuri de peste 47.000 ha.

—o—

LA SELECTATUL SEMINŢEI

In aceste zile, muncitorii gospodăriei agricole de stat Buzău, regiunea Ploeşti, se preocupă intens de pregătirea însămînţărilor de toamnă.

In fotografie: echipa condusă de Moga Ion, selectînd grîul.

Foto: D. CONSTANTINESCU

—o—

Prind viaţă recomandările consfătuirii de la Constanţa

LA FIECARE HECTAR 1000 de lei BENEFICIU

• Aproape 4.000.000 lei beneficiu, realizat numai la cultura grîului • Recolta medie de porumb a fost evaluată la 3 500—4 000 kg la ha • Pînă la sfîrşitul anului se vor da peste plan cel puţin 760 hl lapte de vacă, 180 hl lapte de oaie, 27 tone carne, 200 purcei şi altele.

Gospodăria agricolă de stat „Partizanul" din comuna Dragalina, raionul Călăraşi, a realizat anul trecut un beneficiu total de 2.600.000 lei, ceea ce, raportat la suprafaţa de 4.289 ha pe care a avut-o în cultură, înseamnă peste 600 de lei la fiecare hectar. Aceasta a fost posibil datorită faptului că gospodăria şi-a depăşit sarcinile de plan la toţi indicii, reducînd în acelaşi timp şi preţul de cost al produselor cu 12 la sută. Pentru realizările deosebite obţinute în anul 1957, gospodăria agricolă de stat „Partizanul" a fost distinsă de Consiliul de Miniştri cu Diploma de Evidenţiat III pe ţară, primind totodată şi un premiu în valoare de 100.000 lei. Distincţia şi recompensa acordată au constituit pentru lucrătorii de aici un stimulent în obţinerea de noi şi noi succese pe linia transformării gospodăriei lor într-o puternică unitate rentabilă. Tocmai despre aceste succese ne-am propus să vorbim în articolul de faţă.

In urma consfătuirii de la Constanţa, pe baza studierii temeinice a posibilităţilor pe care le au, lucrătorii gospodăriei din Dragalina s-au hotărît să realizeze în acest an un beneficiu de 1.000 lei la fiecare hectar. Precizăm: în anul 1958, gospodăria agricolă de stat „Partizanul" are în cultură o suprafaţă de 7.916 ha, deci cu mult mai mare decît anul trecut, ceea ce înseamnă că, per total, beneficiul anului 1958 va trebui să se ridice la aproximativ 8.000.000 lei. In vederea realizării scopului propus s-au ales două căi: sporirea producţiei cerealiere — şi pe baza ei dezvoltarea şeptelului şi mărirea producţiei pe cap de animal — şi extinderea mecanizării în proporţie de 100 la sută la păioase, 90 la sută la prăşitoare, precum şi la unele lucrări din zootehnie (adăpat, transportul furajelor şi al gunoiului, tunsul oilor etc.).

In acţiunea de sporire a producţiei globale de cereale un accent deosebit s-a pus pe extinderea suprafeţelor cultivate cu grîu şi porumb şi mai ales pe creşterea producţiei medii la ha prin aplicarea unei agrotehnici diferenţiate. In cadrul acestei agrotehnici un rol hotărîtor l-a avut pregătirea terenului, alegerea unor bune premergătoare, introducerea în cultură a noi soiuri productive, semănatul la vreme, folosirea îngrăşămintelor organice şi chimice şi scurtarea perioadei de recoltat pentru a se evita pierderile. Rezultatul? Producţia medie la ha, realizată pe o suprafaţă de 3.730 ha ocupată de grîu, a fost de 2.046 kg. Pe unele parcele s-au obţinut producţii şi mai mari. De pildă, pe o tarla de peste 100 de ha, semănată cu grîu din soiul Bulgaria 301 s-au cules mai mult de 4.000 de kg la ha. Bogat în rod se prezintă şi porumbul de pe întreaga suprafaţă de 1.972 ha. Semănat la vreme în teren bine pregătit, îngrijit aşa cum se cuvine cu 2 praşile oarbe executate cu sapele rotative şi 4 praşile mecanice obişnuite, porumbul a avut umezeală suficientă în sol pentru a se dezvolta viguros. După evaluările făcute, producţia ce se va realiza se cifrează în jurul a 3.500—4.000 kg de boabe la ha.

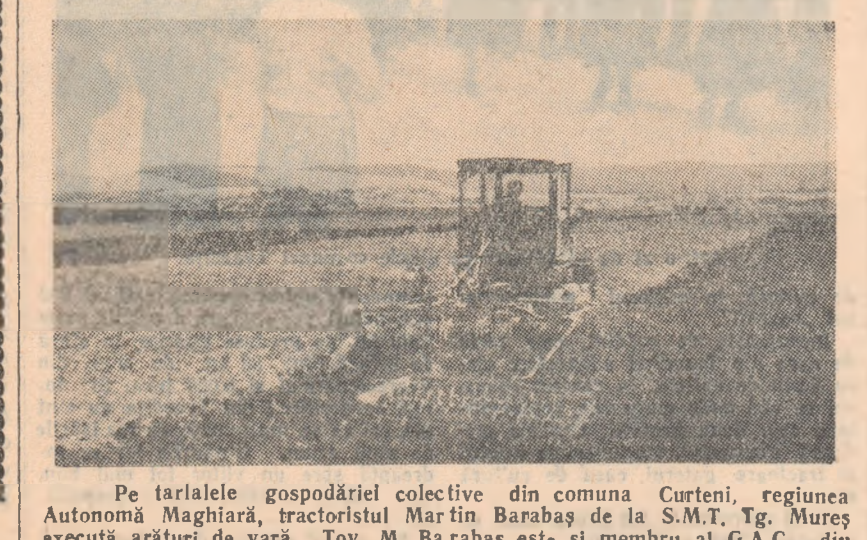
Ca urmare a metodelor înaintate de hrănire şi îngrijire a animalelor (alimentarea pe grupe de producţie, folosirea taberelor de vară, asigurarea conveierului verde pe tot timpul verii etc.), producţii mari s-au obţinut şi în sectorul zootehnic. Bunăoară, la laptele de oaie planul anual a fost de acum îndeplinit şi pînă la sfîrşitul anului se vor mai obţine încă 180 hl. La laptele de vacă, de asemenea, sînt şanse ca pînă la 15 septembrie să se îndeplinească sarcinile anuale de plan, şi să se producă cel puţin 760 hl peste plan. Depăşiri de plan vor fi realizate şi la celelalte produse şi produşi din sectorul zootehnic.

Aplicarea unei agrotehnici diferenţiate şi a unor metode înaintate de lucru au fost posibile datorită extinderii mecanizării atît în sectorul vegetal, cît şi în cel zootehnic. Prin folosirea mijloacelor mecanizate în proporţiile arătate mai sus s-a asigurat însă nu numai dobîndirea unor producţii mai mari la ha şi pe cap de animal, ci, şi aceasta este foarte important, şi însemnate economii la capitolul cheltuieli. Astfel, folosind cu maximum de randament utilajul pe care l-au avut în dotare, mecanizatorii gospodăriei au mărit productivitatea tractoarelor şi maşinilor cu 200 la sută, reducînd la 1,8—2 numărul de zile-om necesar la fiecare hectar. Totodată au fost scurtate perioadele de arat, semănat, recoltat, ceea ce a contribuit la realizarea de noi economii de cheltuieli. Toate acestea au permis gospodăriei să nu depăşească baremurile de cheltuieli planificate; din contră, la multe produse cheltuielile au fost mai mici decît aceste baremuri.

Realizarea unor producţii mai mari decît cele planificate şi reducerea cheltuielilor necesare pentru obţinerea acestor producţii au determinat, cum era şi firesc, dobîndirea unor importante beneficii. La grîu, de pildă, beneficiul realizat este de cca 4.000.000 lei. După cum se vede, jumătate din beneficiul pe care lucrătorii din gospodăria agricolă de stat „Partizanul" s-au hotărît să-l realizeze în acest an a fost de acum dobîndit numai de la cultura grîului. Dacă mai adăugăm la aceasta şi faptul că au mai fost valorificate 300 tone de orz, 300 tone de mazăre, 100 de tone ovăz, iar după recoltarea prăşitoarelor vor mai fi valorificate 4.000 tone porumb şi 300—350 tone floarea-soarelui, e limpede ce perspective se întrevăd pînă la sfîrşitul anului. In plus, sectorul zootehnic, planificat a da un beneficiu de 1.100.000 lei, va realiza mai mult: mărturie sînt rezultatele obţinute pînă acum.

După cum se vede, lucrătorii din gospodăria agricolă de stat „Partizanul" au toate şansele să se achite cu cinste de angajamentul luat în urma consfătuirii de la Constanţa: de a da la fiecare hectar 1.000 de lei beneficiu.

GH. LEU

Pe tarlalele gospodăriei colective din comuna Curteni, regiunea Autonomă Maghiară, tractoristul Martin Barabaş de la S.M.T. Tg. Mureş execută arături de vară. Tov. M. Barabaş este şi membru al G.A.C. din Curteni. El realizează zilnic între 5—6 ha, depăşindu-şi cu regularitate norma de producţie şi făcînd numai lucru de bună calitate.

Foto: N. FRIDMAN

IN SPRIJINUL INDUSTRIEI FARMACEUTICE

Cultivatorii de plante medicinale şi aromate îşi predau produsele

Producătorii agricoli din regiunea Stalin se ocupă intens cu cultivarea plantelor medicinale şi aromate. Astăzi se găsesc în regiunea Stalin sute de hectare însămînţate cu coreandru, mentă, chimion şi alte plante necesare industriei noastre farmaceutice.

Din cultura plantelor medicinale şi aromate, numeroase gospodării agricole colective şi întovărăşiri au încasat însemnate sume de bani. Bunăoară, anul trecut, 35 la sută din venitul bănesc realizat de gospodăriile colective din raioanele Rupea şi Sibiu a fost adus de cultura plantelor medicinale şi aromate.

Anul acesta, a crescut simţitor numărul unităţilor agricole cooperatiste care au încheiat contracte pentru a cultiva plante medicinale. 85 la sută din cantitatea de plante medicinale şi aromate contractată în regiune este produsă de aceste unităţi. Ţăranii muncitori din multe sate se unesc în asociaţii pentru a cultiva anumite plante medicinale. La această formă simplă de cooperare au recurs, bunăoară, ţăranii muncitori individuali din Făgăraş şi Şercaia care au însămînţat valeriană. Potrivit contractului încheiat cu cooperativele de consum, cele 2 asociaţii vor livra 10 tone de valeriană. In contul producţiei de valeriană asociaţiile respective au şi primit un avans de circa 40.000 de lei.

Pînă acum, cei mai mulţi contractanţi au livrat cantităţile respective beneficiarilor. Astfel, a fost livrată o mare cantitate de chimion în valoare de circa 400.000 de lei. Printre unităţile care au livrat cantităţi mari de chimion se numără şi întovărăşirea din Prejmer. Intovărăşirea a primit pentru chimionul predat suma de 30.000 lei. Au fost, de asemenea, recepţionate şi preluate însemnate cantităţi de mentă şi de alte plante farmaceutice. Producţiile mari obţinute anul acesta de către unităţile contractante vor face ca beneficiile băneşti să fie destul de mari. Este suficient să arătăm că numai cooperativele de consum vor prelua plante medicinale şi aromate în valoare de peste 1.600.000 lei.

Cîştigurile mari pe care le aduce cultura plantelor medicinale a determinat unităţile cooperatiste din regiune să încheie încă de pe acum contracte pentru anul viitor. Hotărîte să-şi aducă aportul la dezvoltarea industriei noastre farmaceutice, unităţile agricole cooperatiste din regiune au trecut deja la pregătirea terenului şi a seminţei pentru a cultiva plante medicinale şi aromate pe suprafeţe cît mai mari, pentru a obţine producţii sporite la hectar.

GH. ROŞU

CIFRE ŞI FAPTE din unităţile agricole cooperatist-socialiste

Impărţirea avansului de 40 la sută a dat încă odată prilej colectiviştilor din Ziduri, raionul Rîmnicu Sărat să se bucure din plin de rodul muncii lor. Pentru fiecare zi-muncă, ei au primit însemnate cantităţi de produse. Astfel, colectivistul Costică Olteanu a primit 924 kg grîu, 138 kg ovăz, 5.220 kg furaje, 9,500 kg brînză, miere şi 1.201 lei. La fel au primit şi Muşat Gh. Dumitru, Stan Dumitru şi alţii.

★

„Horia" se numeşte noua întovărăşire agrozootehnică din satul Găureni, raionul Alba. Ea cuprinde un număr de 47 familii, care lucrează laolaltă o suprafaţă de 154 ha. Intovărăşirea are 439 de oi, din care 62 sînt destinate fondului de bază.

★

72 familii de ţărani muncitori din comuna de reşedinţă a raionului Beceni, regiunea Ploeşti, au format zilele trecute întovărăşirea „23 August". La cîteva zile, alte 80 de familii au sărbătorit inaugurarea întovărăşirii „Dezrobirea". Zilnic în comuna Beceni tot mai mulţi ţărani muncitori fac cereri de înscriere în noile întovărăşiri.

★

Cîte 8 tone de furaj însilozat pentru fiecare vită mare. Atît au hotărît să însilozeze colectiviştii din Ghidfalău, raionul Sf. Gheorghe. Pînă acum ei au însilozat 400 tone trifoi, secară şi altele urmînd ca în cîteva zile să însilozeze încă 600 tone de porumb furajer.

★

Muncind pămîntul după cele mai avansate reguli agrotehnice, colectiviştii din Sîncari, regiunea Cluj, au obţinut o producţie medie la grîu de 2.841 kg la ha.

★

Membrii celor 9 întovărăşiri agricole din comuna Saele, raionul Turnu Măgurele au predat în întregime cerealele contractate cu I. S. Recolta. Astfel, numai de la ei au intrat în magaziile statului peste 290.000 kg grîu. Membrii întovărăşirii „7 Noiembrie" au predat 90.000 kg grîu, iar cei din întovărăşirile „30 Decembrie" şi „Drum Nou" au predat statului în baza contractelor peste 140.000 kg. de grîu.

★

Angajamentele luate în cinstea zilei de „23 August" de către membrii gospodăriei colective „1 Mai" din comuna Segarcea Vale, raionul Turnu Măgurele, au fost îndeplinite cu cinste. Astfel, harnicii colectivişti au terminat construcţia unui grajd pentru 50 de vaci, un saivan pentru 500 oi, precum şi o fîntînă necesară pentru adăpatul animalelor din gospodărie. Toate aceste construcţii s-au efectuat din resurse locale, cheltuindu-se foarte puţini bani din fondurile gospodăriei.

TRAIAN BARBALATĂ
corespondent

Vînd statului grîu din avansul de 40 la sută

In afară de zecile de vagoane de grîu contractate şi predate de gospodărie, colectiviştii din satul Progresul, raionul Feteşti, au vîndut statului pînă acum peste 4 vagoane de grîu din cerealele ce li s-au cuvenit ca avans de 40 la sută. Cernat Ion, Bratu Ion, Bratu Marin şi alţii au predat la baza de recepţie cele mai mari cantităţi de cereale.

CONSTANTIN FRINCU
corespondent

A depăşit planul de contractări

Se poate spune fără exagerare că, în Jariştea, cooperativa achiziţionează tot ce poate folosi într-un fel sau altul. In ultimele zile cooperativa a achiziţionat 3.270 de ouă, 23 de kg de grîu, piei de vită, păsări, fulgi, fructe, 4.200 de kg de fier vechi.

Nu este uitată nici realizarea planului de contractări; la grîu planul a fost îndeplinit, iar la porumb depăşit cu peste 5.000 de kg.

VASILE M. MUŞAT
corespondent

SE SCHIMBĂ FAŢA PODGORIILOR GĂLĂŢENE

Prin suprafeţele întinse de vii şi prin producţiile mari şi de calitate ce se obţin, regiunea Galaţi este cunoscută ca una din cele mai reprezentative regiuni viticole din ţară. Faima vinurilor din podgoriile Odobeşti, Coteşti, Nicoreşti, Panciu etc., este bine cunoscută atît în ţară cît şi peste hotare. Cu toate acestea, în anii regimului burghezo-moşieresc viticultura n-a cunoscut aici o dezvoltare pe măsura posibilităţilor. Condiţiile deosebit de favorabile culturii viţei de vie din această regiune permit o şi mai largă extindere a sectorului viticol. In acest scop s-au luat o serie de măsuri menite să ducă la lărgirea şi refacerea patrimoniului viticol.

In viticultură, ca de altfel în toate celelalte ramuri de producţie agricolă, regimul burghezo-moşieresc a urmărit doar obţinerea de venituri cît mai mari cu cheltuieli mici, exploatînd neraţional agrofondul viticol. Astfel, au apărut în regiunea Galaţi vii pe terenuri neorganizate, plantate pe parcele mici şi răzleţite, şi care de cele mai multe ori erau alcătuite din zeci de soiuri.

Acestea, cît şi agrotehnica necorespunzătoare aplicată au dus la epuizarea treptată a viilor, la micşorarea capacităţii de rodire a butucilor şi chiar la pierirea lor. In multe locuri, şi îndeosebi în plantaţiile de pe pante, solul e spălat de ape, iar butucii dezgoliţi se usucă, formîndu-se astfel goluri care ajung uneori pînă la 45—50 la sută.

Aşa a moştenit regimul nostru democrat popular de la orînduirea capitalistă podgoriile din regiunea Galaţi. Prin măsurile luate de către partid şi guvern, situaţia viilor din această parte a ţării a început să se îmbunătăţească simţitor în ultimii ani. Accentul s-a pus pe introducerea şi aplicarea unei agrotehnici înaintate, potrivit condiţiilor locale, în care scop a fost sporit mult numărul cadrelor cu o înaltă calificare, capabile să pună în practică recomandările ştiinţei.

Indrumaţi şi sprijiniţi de aceste cadre, podgorenii au început să aplice an de an, atît solului cît şi viţei de vie, un complex tot mai mare de lucrări, ceea ce a dus la ridicarea continuă a producţiei de struguri la ha. Sporirea recoltei medii în zona viticolă de la 3.500 kg struguri la ha cît a fost în 1945, la 6.000 kg. în 1957, arată cum nu se poate mai bine rezultatele aplicării regulilor agroviticole. In unele gospodării de stat (Odobeşti, Panciu, Floreşti, Mărăşeşti şi altele) au fost recoltate anul trecut pe sute de ha, producţii de peste 10.000 kg struguri la ha. La obţinerea acestor rezultate şi-a adus aportul şi folosirea pe scară largă a îngrăşămintelor organice şi chimice. Numai în gospodăriile de stat s-au aplicat în primăvară, 2.200 tone gunoi de grajd bine putrezit şi peste 810 tone îngrăşăminte chimice.

O acţiune importantă privind refacerea viilor şi mărirea productivităţii plantaţiilor, căreia i s-a acordat, în ultimii ani, o deosebită atenţie, în regiunea Galaţi, este completarea golurilor. Numai în 1957 şi în primăvara acestui an s-au completat peste 1.000.000 goluri. Această operaţiune s-a făcut cu viţe altoite şi indigene, în plantaţiile tinere pînă la 10 ani, şi prin marcotaj în cele bătrîne. Cu mult succes se foloseşte la gospodăria agricolă de stat Iveşti, pentru completarea golurilor, metoda marcotajului în verde.

Noi podgorii pe harta regiunii

A cincea parte din suprafaţa ocupată cu vii şi 40 la sută din producţia de struguri a ţării noastre o dă regiunea Galaţi. Condiţiile de sol şi climă prielnice culturii viţei, cît şi existenţa în regiune a unor suprafeţe mari de terenuri improprii culturilor de cîmp, fac necesară plantarea în viitorii ani a unor mari suprafeţe cu vii. Pînă în 1960, de exemplu, suprafaţa viticolă a regiunii Galaţi va creşte cu peste 10 la sută, iar pînă în 1965 cu peste 36 la sută.

Pentru plantarea unor suprafeţe cît mai mari cu viţă de vie s-a dezvoltat mult în această regiune sectorul pepinieristic. Dacă în 1955 şcolile de viţe altoite şi indigene ocupau numai 6 ha, acum au ajuns la 84 de ha. In 2 ani, peste 200 ha vor fi ocupate de şcoli de viţă unde se vor produce milioane de viţe altoite şi înrădăcinate. Suprafaţa plantaţiilor de portaltoi va creşte de asemenea de la 23 ha în 1958 la 150 ha în 1960.

Plantaţii masive se vor executa în raioanele: Panciu, Tecuci şi Focşani, unde vor fi plantate aproape 10.000 de ha. De asemenea în raioanele cu terenuri accidentate şi soluri erodate, neproductive se vor face plantaţii de vii pe mii de hectare.

Dealurile din raionul Bujoru nu-şi pot arăta acum decît spinările golaşe, brăzdate de nenumărate ogaşe şi ravene. Culoarea roşcată cu vine alburii a pămîntului, dovedeşte prezenţa calcarului şi oxizilor de fier care stingheresc creşterea şi dezvoltarea plantelor de cîmp. Pentru ca şi aceste locuri să poată fi valorificate, ele vor fi plantate cu vii şi livezi. Membrii celor două gospodării colective din comuna Băleni, bunăoară, după ce au parcelat locul în formă de şah şi l-au desfundat pe fîşii, pentru a stăvili eroziunea, au plantat în primăvara aceasta cîte 15 ha. In cîţiva ani ei vor planta cu viţă de vie peste 300 ha. Colectiviştii din raionul Bujoru au plantat în primăvară în masiv, 119 ha. cu vii, şi livezi pe 42 ha. In viitorii ani pe întreg raionul se vor planta cu vii şi livezi mii de ha.

In raioanele Călmăţui, Lieşti, Filimon Sîrbu etc., nisipurile zburătoare se întind pe mari suprafeţe. Culturile de cereale dau aici, în cei mai buni ani, recolte de 6—800 de kg la ha. Cultivate însă, cu viţă de vie se vor obţine pe aceste nisipuri mari venituri. Iată de ce gospodăriile colective care au asemenea terenuri nisipoase, au început să le planteze cu vii. Membrii gospodăriilor colective „Griviţa Roşie" şi „Scînteia" din comuna Insurăţei, de pildă, au plantat pînă acum 110 ha. Ei vor planta pe locurile unde nisipurile sînt spulberate din loc în loc de vînturi peste 500 ha cu vii. Pe nisipurile din Valea Călmăţuiului, şi pe terenurile nisipoase din comunele Ulmeni, Ruşetu şi altele din raionul Filimon Sîrbu, Iveşti din Lieşti, Romanu din Brăila etc., se vor planta în viitorii 10 ani mii de ha cu vii pe rădăcini proprii.

Intinse suprafeţe de terenuri se vor cultiva cu vii şi în raionul Galaţi. Pe dealul Fileştiului, bunăoară, gospodăria de stat Barboşi va planta 100 ha cu soiuri de masă. In jurul comunelor Pechea, Şiviţa, Barboşi etc., se vor

V. CAZACU

(Continuare în pag. a 4-a)

DUPĂ MUNCĂ ŞI RASPLATA

— Nea Miroanee... Auzi nea Miroane? Hai că te cată cineva.

— Cine mă?

— Ei, cine? Hai că-i de la Bucureşti, de la ziar.

— De la ziar? Atunci pe semne că o caută pe nevastă-mea, spuse Miron Ilie, sărind voiniceşte peste ţarcul grăsunilor.

— Ba nu, pe dumneata te cată, să grăbi să mi-o ia înainte însoţitorul meu Decebal Obeadă, elev maistru la şcoala zootehnică din R. Sărat, venit aici în practică.

★

Am făcut cunoştinţă. Mîna mare, bătătorită de muncă, a crescătorului de porci din Periş a strîns-o prieteneşte pe a mea, şi împreună am pornit apoi să vizităm sălaşul de scroafe gestante. Am fost plăcut impresionată de curăţenia care domnea pretutindeni în boxe, de umbrarele din padocurile pentru odihnă şi mai cu seamă de felul cum înţelege să muncească Miron Ilie, fostul rîndaş al nu ştiu cîtor boieri de prin Moldova.

Mi-a explicat amănunţit programul zilei de lucru. Intrebîndu-l ce anume socoteşte a fi mai important în creşterea şi îngrăşarea porcilor nea Miron mi-a răspuns: „Totul. Concentratele şi masa verde date la timp, adăpatul, odihna, plimbarea în aer liber, (iarna cel puţin o oră—subliniе el —) toate sînt la fel de importante. Drept e că cer multă muncă, dar fără muncă nimic nu se face. Şi apoi şi cîştigul e bun. Eu, continuă crescătorul de porci, lucrez aici demult, încă de pe vremea cînd crescătoria aparţinea domeniilor coroanei. Atunci o duceam greu, tare greu. Şi nu cîştigam mai mult decît mîncam. Acum, însă cîştig cît nici nu gîndiţi. Nici mie parcă nu-mi vine a crede că în luna mai am încasat 3.415 lei. Numai de colo, uite — arăta el în stînga — de la îngrăşătoria forţată, unde am realizat o mare depăşire la creşterea în greutate a porcilor am luat 2.215 lei. Vedeţi aşadar că nu muncesc degeaba. Mi-e dragă munca asta şi nu ostenesc niciodată cînd e vorba de porci. Acum cîţiva ani în timpul căldurilor, ca să putem îndeplini planul, veneam cu nevasta şi noaptea le dam mîncare.

— Cum, întreb eu, şi nevasta dumitale e tot crescătoare de porci?

— Păi nu ştiaţi? La început am crezut că pentru ea aţi venit. Că mereu o caută de la ziar.

— Daa??

Nea Miron zîmbea. Zîmbea unui gînd ascuns pe care l-am desluşit abia tîrziu, cînd am cunoscut-o pe Ana, soţia lui...

Intre timp, am discutat cu tovarăşul Nicolae Vantrup inginerul şef al gospodăriei, şi cu inginerul zootehnist, Constantin Lepădatu, de la care am aflat că Miron Ilie, care are în îngrijire scroafe-mame şi porci la îngrăşat a depăşit în luna mai planul la îngrăşătoria forţată cu 770 kg de carne la 100 de capete, şi că în ultimele şase luni n-a cîştigat niciodată sub 1.600 lei. Salariul lui de bază este de 600 lei. Am aflat, de asemenea, că de cîţiva ani încoace a fost mereu evidenţiat şi premiat, că munceşte cu multă tragere de inimă pentru îndeplinirea şi depăşirea planului, fapt pentru care a fost de curînd decorat.

Inainte de a pleca am trecut, cum făgăduisem, pe-acasă pe la nea Miron. Ana, soţia lui, o femeie slăbuţă şi iute, ca o sfîrlează, m-a întîmpinat veselă în pragul casei. Intrînd, nea Miron s-a grăbit să-mi arate cutia pe al cărui pluş alb strălucea „Ordinul Muncii clasa a III-a". Era mîndru. Privirea aruncată pe furiş Anei parcă spunea: „Vezi nevastă, şi despre mine se scrie în ziar..."

Abia prididеam notînd succesele dobîndite de Ana şi Ilie Miron. Venisem la gospodăria agricolă de stat din Periş să cunosc un fruntaş şi am aflat o familie de fruntaşi. Cei doi soţi îşi împărtăşesc reciproc experienţa în muncă, se ajută reciproc. Succesele unuia sînt şi ale celuilalt, şi cîştigul dobîndit contribuie la îndestularea vieţii lor şi la asigurarea fericirii micuţului lor fiu, Duţu.

MARIANA NICOLAU

Lucrările sesiunii speciale a Adunării Generale a O. N. U.

POPORUL ROMÎN alături de apărătorii păcii

De la tribuna sesiunii speciale a Adunării Generale a O.N.U., tov. Avram Bunaciu, ministrul Afacerilor Externe al țării noastre, a rostit un vibrant mesaj de solidaritate a poporului romîn cu lupta popoarelor arabe pentru libertate națională, independență și progres. Vorbitorul a subliniat faptul că ceea ce a dus la actuala încordare și a creat o primejdie mare de război în Orientul Arab, primejdie ce se poate resfrînge asupra întregii omeniri, a fost intervenția armată a Statelor Unite și Angliei în Liban și Iordania. Această intervenție a fost îndreptată împotriva independenței celor două țări.

„Este dreptul popoarelor arabe, a spus tov. Avram Bunaciu, de a-și alege acel regim politic pe care ele îl socotesc corespunzător intereselor lor, acei conducători politici care reprezintă aceste interese, acea orientare pe arena internațională pe care o consideră justă, acei prieteni pe care se pot bizui în promovarea intereselor lor naționale".

Delegația romînă socotește că apărarea drepturilor popoarelor arabe împotriva colonialismului și a intervenției militare a marilor puteri occidentale trebuie să fie o cauză comună a statelor mari și mici.

Cauza păcii ne este scumpă. Astăzi trupele invadatoare au călcat pămîntul Libanului și Iordaniei. Mîine poate vor apare pe coastele Americii Latine ori în alte țări ale Asiei sau Africei.

Trimiterea de trupe americane și engleze în Orientul Apropiat și Mijlociu a însemnat nu numai o nesocotire a procedurii stabilite în conformitate cu Carta — și pentru care au votat și delegațiile S.U.A. și Marii Britanii prin rezoluția din 11 iunie 1958, care prevede trimiterea unui corp de observatori în Liban — dar și o puternică lovitură dată prestigiului O.N.U.

„Acum sarcina Adunării Generale, a arătat în continuare tov. Avram Bunaciu, este de a lua asemenea măsuri care să restabilească prestigiul O.N.U. — atît de greu lovit de procedura arbitrară a S.U.A. și Angliei — și să răspundă speranțelor care se pun în ea".

Delegația romînă consideră că retragerea trupelor străine de pe teritoriul Libanului și Iordaniei este prima și cea mai urgentă măsură în vederea asigurării păcii și securității în Orientul Arab.

„Delegația romînă este convinsă că rezoluția propusă de către delegația U.R.S.S. corespunde pe deplin tocmai acestei necesități și își reafirmă totodată hotărîrea de a-și aduce întreaga contribuție la eforturile Adunării Generale îndreptate spre întărirea păcii și securității în Orientul Apropiat și Mijlociu", a spus în încheiere ministrul Afacerilor Externe al țării noastre.

Manevrele oamenilor din umbră

In dimineața zilei de 19 august delegațiile Canadei, Columbiei, Danemarcei, Liberiei, Norvegiei, Statului Panama și Paraguayului au difuzat un proiect de rezoluție în care nu numai că nu se cere retragerea trupelor din Liban și Iordania dar nici nu se pomenește despre aceste trupe.

Această rezoluție are de fapt alți autori care însă preferă să rămînă în umbră: S.U.A. și Anglia. In text se repetă acuzațiile nefondate aduse Republicii Arabe Unite, ca să poată fi justificate indirect acțiunile agresorilor americani și englezi. Se sugerează crearea unor forțe polițienești ale O.N.U. care sînt denumite camuflat „forțe de rezervă ale O.N.U. pentru menținerea păcii".

Delegația americană și-a îndreptat în aceste zile toate eforturile către asigurarea sprijinirii proiectului de rezoluție ticluit din umbră. Au lansat chiar svonul că India și R.A.U. ar sprijini proiectul. Dar reprezentanții Indiei și R.A.U. au desmințit aceste svonuri.

Corespondentul agenției Associated Press arată că proiectul de rezoluție norvegian „nu a obținut sprijinul principalelor state din Asia și Africa".

In încheierea ședinței de dimineață a luat cuvîntul K. Popovici, delegatul Iugoslaviei, care a sprijinit cererea cu privire la retragerea neîntîrziată a trupelor americane din Liban și a celor engleze din Iordania.

In ședința de după amiază reprezentantul Poloniei s-a pronunțat împotriva proiectului de rezoluție al Norvegiei și altor cîtorva delegații.

La marea noastră sărbătoare

(Urmare din pag. I-a)

nouă pe care o trăiesc, pentru belșugul gospodăriei colective de astăzi și al celei înzecit mai puternice de miine, țăranul romîn mulțumește — ca și muncitorul de la oraș — regimului democrat-popular, partidului.

Sărbătorim cea de a 14-a aniversare a lui 23 August într-o vreme cînd lagărul socialist tot mai puternic, în frunte cu Uniunea Sovietică, unește din ce în ce mai strîns forțele păcii în lupta pentru stăvilirea agresiunii americano-engleze în Orientul Arab, pentru înlăturarea primejdiei unui nou război. Poporul romîn, — unul dintre primele popoare ce a înfierat cu mînie această agresiune, — cere imediat retragerea trupelor invadatoare din Liban și Iordania pentru asigurarea păcii în Orientul apropiat și mijlociu.

Intărind necontenit prietenia frățească, alianța de nezdruncinat cu Uniunea Sovietică, cu toate țările lagărului socialist, poporul romîn va lupta și de aici înainte tot mai activ pentru consolidarea păcii și dezvoltarea colaborării între toate statele și popoarele.

Sărbătorind cu bucurie și entuziasm ziua lui 23 August, mîndru de drumul glorios străbătut în cei 14 ani de la eliberarea țării, de succesele dobîndite, poporul nostru harnic își strînge și mai mult rîndurile în jurul partidului, în jurul Comitetului său Central, afirmîndu-și cu putere hotărîrea de a nu-și precupeți eforturile în lupta pentru înflorirea continuă a scumpei noastre patrii, pentru succesul operei mărețe de construcție socialistă.

Să fie interzisă arma nucleară!

Intre 12 și 20 august a avut loc la Tokio, capitala Japoniei, cea de a 4-a conferință internațională pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen și pentru dezarmare. Spre deosebire de conferințele anterioare, conferința recentă a fost organizată în două etape: între 12 și 15 august conferința a avut un caracter național, iar între 15 și 20 august un caracter internațional. La lucrările ei au luat parte delegații din U.R.S.S., S.U.A., Anglia, Cehoslovacia, Ungaria, Canada, Algeria și alte țări precum și reprezentanți ai organizațiilor democratice internaționale.

Lucrările conferinței au fost urmărite cu viu interes de către oamenii iubitori de pace din toate țările. Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, a trimis conferinței o telegramă de salut și urări de activitate rodnică. In telegramă se arată că intervenția armată a S.U.A. și Angliei împotriva popoarelor libanez și iordanian a creat o situație care implică pericolul dezlănțuirii unui război atomic. Gravitatea situației internaționale cere tuturor acelora cărora le sînt scumpe interesele păcii și securității să-și unească forțele pentru a curma agresiunea S.U.A. și Angliei împotriva țărilor Orientului Arab, pentru a obține retragerea imediată a trupelor intervenționiștilor și pentru a preîntîmpina o catastrofă militară.

Obținerea interzicerii armei nucleare de exterminare în masă, se spune în telegramă, este o sarcină cu atît mai actuală cu cît experiențele cu arma nucleară efectuate de S.U.A. și Anglia continuă să pună în primejdie viața și sănătatea oamenilor. N. S. Hrușciov arată că după încetarea unilaterală de către Uniunea Sovietică a experiențelor cu toate tipurile de arme atomice și cu hidrogen nu poate exista nicio justificare a refuzului celorlalte state de a înceta aceste experiențe.

Conferința de la Tokio constituie o puternică manifestare a omenirii iubitoare de pace împotriva armei atomice și cu hidrogen și pentru dezarmare. In toate cuvîntările rostite de delegați în cadrul ședințelor plenare ale conferinței s-a vădit grija permanentă pentru pace. Toți vorbitorii au cerut interzicerea experiențelor nucleare, punerea în afara legii a bombelor atomice și cu hidrogen, rezolvarea problemelor dezarmării și crearea unei atmosfere de înțelegere reciprocă și colaborare între toate popoarele de pe glob.

DIN R. P. BULGARIA

Viața de azi a celor din Tvardița

Dacă aveți ocazia să vizitați vreodată această întinsă comună și dacă vreți să-i cunoașteți trecutul și prezentul, adresați-vă lui Ștefan Nicolov. Dacă nu este cumva plecat cu un vizitator venit înaintea dumitale, îl găsești cu siguranță la biblioteca casei de cultură, în mijlocul numeroșilor săi „oaspeți".

Intr-o zi de sărbătoare pe ulițele comunei Tvardița.

Inconjurate de grădini, cele 1.000 de case ale Tvardiței adăpostesc circa 4.000 de suflete. In centrul comunei se văd noile magazine, restaurantele, cele două brutării, lăptăria modernă, gimnaziul, stațiunea de mașini și tractoare, gaterul, casa de cultură etc.

Dacă pătrunzi în biblioteca casei de cultură „Chiril și Metodiu", vezi încă de la intrare o lozincă: „Fără cărți, lumea ar fi tristă și sufletul omului sărac". Această deviză nu este în Tvardița o vorbă goală. In 1956, circa 700 de cititori au împrumutat 8000 de cărți. In afară de biblioteca centrală în comună mai există 5 biblioteci volante la fel de vizitate.

Pe lîngă casa de cultură funcționează de asemenea o trupă de teatru formată din amatori, un cor mixt și un ansamblu de dans de ale cărui succese vorbesc diplomele așezate la loc de cinste.

Impreună cu Nicolov am străbătut străzile pavate, pe marginile cărora se înșirau casele noi înconjurate de grădini. L-am întrebat pe ghidul meu ocazional cum de a fost cu putință schimbarea atît de rapidă, de la Tvardița pe care o cunoșteam înainte, la cea de azi.

Cu un zîmbet tineresc în ochii săi albaștri mi-a răspuns: „Munca noastră liberă tovarășe, cheia tuturor succeselor".

★

Pe cele 1.200 hectare aparținînd cooperativei din Tvardița, membrii săi cultivă porumb și grîu, legume, tutun, viță de vie, au sădit livezi de meri, pruni și nuci. Pășunile abundente au dat posibilitatea dezvoltării sectorului zootehnic. Turma de oi a gospodăriei numără acum aproape 2.000 de capete, iar în anul 1960 va fi de 3.200 capete.

O duc bine cooperatorii din Tvardița. Familia lui Marko Ganciev, compusă din trei membri, a făcut 833 zile-muncă pentru care a primit peste 5000 kg. de produse diferite, în afară de brînză, lînă, 50 kg. de ulei din floarea-soarelui și 6.000 leva. Și totuși cooperatorii din Tvardița nu sînt din cei ce se mulțumesc cu realizările de pînă acum. Gîndurile lor se îndreaptă spre un viitor tot mai bun, spre înflorirea neîncetată a gospodăriei lor.

Am vizitat grădina de legume aflată sub îngrijirea șefului de brigadă Jordan Christov și apoi ne-am întîlnit cu Gheorghi Domusciev, brigadierul de cîmp al cooperativei. Mi-a arătat un loc pe marginea căruia se aflau o serie de clădiri.

— Știi tovarășe ce vom face aci? Un mic baraj cu o capacitate de un milion de metri cubi de apă care va servi la irigarea culturilor...

Seara am mîncat la bufetul comunei. In vestă albă, un ospătar servea clienți. Orchestra cînta un vals și cîteva perechi dansau. Ii observam și mă gîndeam la Tvardița de altă dată, cu cîrciuma sa afumată. In curînd comuna va avea un restaurant modern pe malul lacului. Proiectul pentru acesta a și fost întocmit.

M-am oprit înainte de plecare în mijlocul parcului din fața clădirii impunătoare a sfatului popular. Două monumente sînt ridicate aci în memoria eroilor antifasciști din comună, Petko Vladov și Gheorghi Stoianov. Locuitorii din Tvardița cinstesc memoria lor și luptă uniți în vederea izbînzii idealului pentru care și-au dat viața cei doi eroi — construirea socialismului.

PETAR TRUFKIN
(Traducere din „LA BULGARIE D'AUJORD'HUI")

IN PREAJMA ZILEI DE 23 AUGUST

Pe terenurile de sport

Pe terenurile și bazele sportive de pe tot cuprinsul țării, se desfășoară, în aceste zile, numeroase competiții sportive organizate în cinstea zilei de 23 August, măreața sărbătoare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist. Participanții la aceste concursuri, fie că sînt muncitori care lucrează pe ogoare s-au în fabrici, fie că sînt funcționari s-au studenți, se întrec cu multă însuflețire, obținînd rezultate demne de condițiile optime create de regimul nostru de democrație populară pentru dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport de la noi. Stadionul „Tineretului" din București a îmbrăcat haina de sărbătoare pentru a găzdui pe cei peste 1000 de finaliști ai Spartachiadei de vară a tineretului, ediția a III-a. Aci domnește, în aceste zile, freamătul și entuziasmul caracteristic marilor întreceri sportive. Bogatul program al concursurilor oferă spectatorilor posibilitatea de a viziona cele mai variate discipline sportive, începînd cu atletism, natație, ciclism, volei, handbal și terminînd cu frumoasele sporturi naționale oina și trînta. Aci pot fi văzuți tineri țărani muncitori și tractoriști, ca Ion Nedelcovici, Mircea Gheorghe, Traian Iacob (comuna Dobra, reg. Hunedoara), Radu Gheorghe, Vasile Drăjneanu, Gh. Ciovină (comuna Urlați, reg. Ploești), I. Petcu, Petre Găman, Ion Tuican (reg. București) etc., care își dispută întîietatea cu multă dîrzenie, demonstrînd că și pe terenurile de sport sînt fruntași. Toți aceștia vor defila în ziua de 23 August, în frumoasele echipamente sportive, alături de toți sportivii de la cluburile și colectivele din Capitală. In rîndurile de mai jos vom reda, pe scurt, cîteva aspecte și rezultate de la unele competiții sportive care s-au disputat în preajma zilei de 23 August.

Pe terenul sportiv din Vidra a avut loc duminică, 17 august, un turneu de volei la care au participat echipele (băieți și fete) din comunele Mihai Bravu, Călugăreni, Crețești, 30 Decembrie, Vidra. Mai bine pregătite, echipele din comunele Mihai Bravu (la băieți) și 30 Decembrie (la fete) au cucerit primele locuri. Tot la Vidra, în sala căminului cultural, în prezența a peste 200 de spectatori, s-a desfășurat o reușită reuniune de box, organizată în cinstea zilei de 23 August, la care au participat o serie de tineri din comunele raionului. Intrecerile au fost viu disputate, remarcîndu-se tinerii boxeri Ion Zaharia, Ștefan Burcea, Paul Marin, Ion David, Raicu Octavian etc.

U.C.F.S. raionul Răcari a organizat în cinstea zilei de 23 August o competiție de fotbal, cu participarea a 18 echipe din raion. Duminică, 17 august, a avut loc în comuna Trestieni, semifinala dintre echipele Recolta și I.C.A.B.-Arcuda. Victoria a revenit ultimei formații, cu scorul de 2—0 și astfel, aceasta s-a calificat pentru finala acestei competiții, care se va desfășura în ziua de 23 August.

Pe arena Recolta din Capitală, s-a desfășurat timp de patru zile un concurs feminin de popice, dotat cu cupa „23 August", care a fost organizat de clubul sportiv „Recolta" din București. La această competiție au participat fruntașele acestei discipline din Capitală. Intrecerea s-a ridicat la un nivel mulțumitor și trofeul a fost cucerit de Olimpia Popescu (Recolta), care a dovedit din nou că se află printre cele mai în formă jucătoare de popice și merită atenția selecționerilor lotului național care ne va reprezenta la începutul lunii septembrie, la competiția internațională „Cupa Europei", ce se va desfășura la München (R. F. Germană).

M. LERESCU

Se schimbă fața podgoriilor gălățene

(urmare din pag 3-a)

planta sute de hectare cu vii altoite. Astfel vor apare pe harta regiunii noi podgorii. Planurile de dezvoltare în perspectivă a sectorului viticol din regiunea Galați, întocmite pe baza recomandărilor consfătuirii de la Constanța, arată, că și actualele podgorii se vor schimba mult. Aruncînd o privire pe harta cu modul actual de folosință al terenului, din raionul Tecuci, de exemplu vom vedea că masivul viticol din comunele Nicorești, Poiana și Bucium, colorat în roșu, este intercalat de sute de parcele colorate în galben, adică teren arabil, ce cuprinde peste 1.500 ha. Toate aceste parcele se vor planta cu vii în 1965, formînd astfel un masiv viticol ce va însuma peste 3.700 de ha vie.

Inființate în condițiile agriculturii socialiste, noilor plantații de vii li se acordă atenția cuvenită. Astfel pe terenurile supuse erodării, parcelarea și trasarea drumurilor se fac în formă de șah. Desfundatul se efectuează în benzi iar fîșiile nedesfundate se înierbează cu amestec de graminee și leguminoase perene. Pe pantele cu o înclinație mai mare se fac lucrări de terasări, iar pichetatul se execută în mod obligatoriu pe curbele de nivel sau în chincons. Pentru fixarea nisipurilor, acestea se cultivă în prealabil cu îngrășăminte verzi și se plantează perdele forestiere de protecție.

In toate cazurile, atît pe terenurile nisipoase, cît și pe celelalte, se aplică îngrășăminte organice, cîte 40—50 tone la ha, pentru fertilizarea solului.

Plantările noi de vii se fac la distanțe care să permită mecanizarea pe scară largă a întreținerii solului și combaterii dăunătorilor. In ceea ce privește soiurile folosite, acestea sînt numai din cele raionate. Plantațiile se fac pure sau în amestec tehnologic pentru producerea unor vinuri de calitate. Așa, de pildă, pentru struguri de masă, soiul Coarna, mai ales cea albă, care are florile funcțional femele cu polen steril se plantează în amestec cu soiul Cinsaut. De asemenea, pentru a obține vinuri albe de masă superioare, soiul Pinot Gris, care acumulează o mare cantitate de zahăr, dar care dă producții mai scăzute, se plantează în amestec tehnologic cu soiurile Feteasca albă și Furmint în proporții egale.

Planul de dezvoltare a viticulturii din regiunea Galați prevede, pe lîngă o creștere masivă a suprafețelor ocupate cu vii, și ridicarea producției de struguri la ha. In această privință, alături de aplicarea regulilor agrotehnice recomandate de știință, folosirea îngrășămintelor organice și chimice în cantități mari ocupă un loc de frunte. Din cele peste 3,5 milioane tone de gunoi de grajd ce se vor produce anual după 1960, în sectorul viticol se vor folosi mai bine de 850.000 tone. Toate acestea vor duce la o creștere considerabilă a producției medii de struguri la ha pe regiune, la peste 6200 kg. In raioanele Focșani, Panciu, Tecuci producțiile medii vor ajunge pînă la 8.000 kg struguri la ha.

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Galați sprijiniți de organele de partid și de stat își vor intensifica eforturile pentru realizarea și depășirea obiectivelor privind dezvoltarea viticulturii.

Intărirea mișcării cooperatiste în agricultura R. P. Ungară

Lovitura de stat contrarevoluționară de acum doi ani a cauzat mari prejudicii și mișcării cooperatiste în agricultură. Chiaburii ca și jandarmii horthyști, prim-pretorii și celelalte elemente dușmănoase pitulate prin sate, procurîndu-și arme, au pornit la luptă împotriva gospodăriilor cooperatiste, cerînd desființarea lor.

Contrarevoluția, deși a fost lichidată într-un timp relativ scurt, s-a soldat cu pagube imense materiale și morale. Merită să reflectăm puțin, ce s-ar fi întîmplat dacă planurile trădătorului Nagy Imre ar fi reușit și țelurile sale — ieșirea din tratatul de la Varșovia, introducerea sistemului mai multor partide și alte măsuri antipopulare — ar fi fost traduse în viață.

Mai ales în cooperativele de producție agricolă, o mare parte a țăranilor muncitori a recunoscut destul de repede ce este în joc. Procurîndu-și arme, sau în lipsa acestora furci și ciomege, ei au știut să izgonească pe contrarevoluționarii care porneau la atac împotriva cooperativelor. Aproximativ o mie cinci sute de cooperative de producție agricolă au rezistat acestor atacuri iar multe altele care din cauza împrejurărilor de atunci au trebuit să fie dizolvate, ulterior s-au constituit din nou.

Partidul Muncitoresc Socialist Ungar și Guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc și-au propus sarcina de a ajuta la consolidarea și dezvoltarea continuă a mișcării cooperatiste în agricultură. Guvernul a elaborat în primul rînd un decret privind restituirea bunurilor risipite. Acolo unde s-a ivit necesitatea, au fost pornite acțiuni penale împotriva delapidatorilor bunurilor cooperatiste.

Ca un nou pas înainte în direcția refacerii cooperativelor de producție agricolă, Comitetul Central al partidului a elaborat directivele, care de acum înainte vor călăuzi activitatea cooperativelor de producție agricolă. Aceste directive stabilesc numai principiile de bază a activității acestora, oferind de altfel posibilități largi pentru acțiuni independente, respectiv pentru modificarea statutului tip după cerințele locale. Astfel Hotărîrea C.C. al partidului precum și decretul guvernamental apărut în baza acestei hotărîri interzice cooperativelor de producție agricolă folosirea unor brațe de muncă din afara cooperativei, reglementează mărimea gospodăriei individuale a cooperatorilor, prevede în mod obligatoriu distribuirea veniturilor după zilele-muncă prestate, etc. In toată țara, respectiv în toate cooperativele de producție agricolă, aceste directive sînt aplicate întocmai, contribuind la dezvoltarea și întărirea mișcării cooperatiste din Ungaria.

O sarcină mai grea a fost și este și astăzi întărirea economică a cooperativelor agricole de producție. Mai ales șeptelul împrăștiat, dispărut, cu greu poate fi înlocuit. Partidul și guvernul au elaborat un plan cuprinzător pentru întărirea economică a cooperativelor de producție agricolă și în urma acestui plan a apărut Hotărîrea cunoscută, nr. 3004, a Consiliului de Miniștri care a devenit extrem de populară în rîndurile cooperatorilor.

Principala trăsătură a acestei Hotărîri este faptul că ea pune capăt practicii dăunătoare a ajutorării neprincipiale a cooperativelor de producție agricolă din partea statului. Astfel de exemplu cooperativa nu poate obține credite pentru a spori sau completa veniturile anuale. In același timp însă statul asigură posibilități uriașe acelor cooperative de producție care se străduiesc să-și gospodărească mai bine avutul, să introducă metodele agriculturii intensive.

Să demonstrăm acest lucru pe baza cîtorva exemple:

Secțiile agricole ale sfaturilor de plasă au elaborat pentru fiecare cooperativă de producție agricolă cîte un indice de valorificare a producției. Dacă cooperativa vinde statului produse în valoare egală cu indicele stabilit, ea este scutită de obligația de a restitui 30 la sută din ratele scadente în anul respectiv ale creditelor pe termen lung și mijlociu. In caz de depășire a indicelui, această păsuire poate să sporească pînă la 50 la sută.

Dar să relevăm și un alt exemplu pentru a demonstra, cît de avantajoasă este activitatea cooperativelor de producție agricolă. Ne gîndim la surplusurile de prețuri plătite de stat pentru produsele agricole vîndute în cantități mai mari. La cerealele panificabile, acest surplus acordat gospodăriilor mari este de 20 de forinți pentru un chintal.

Surplusurile acordate gospodăriilor mari contribuie în mare măsură la sporirea veniturilor cooperativelor de producție agricolă. Astfel în cazul cooperativei de producție „Steaua Roșie" din Hajdubőszörmény de lîngă Tisa, datorită surplusurilor acordate de stat, gospodăria a realizat venituri suplimentare de peste 100.000 de forinți.

Intr-o măsură similară se manifestă ajutorul statului și în cazul folosirii într-o măsură sporită a muncilor mecanizate, a îngrășămintelor chimice, a ajutorului oferit de agronomi și în general în cazul tendinței de modernizare a producției.

Hotărîrea susamintită a Consiliului de miniștri apărută la începutul acestui an, fiind de dată destul de recentă, efectele ei binefăcătoare nu pot fi încă apreciate în amănunțime, dar mulțimea exemplelor și rezultatelor satisfăcătoare ne arată de acum că am pornit pe drumul cel bun. Să demonstrăm acest lucru printr-un singur exemplu: în plasa Gyula aflată în apropierea frontierei romîno-ungare, acum un an din cele 13 cooperative de producție agricolă existente una singură a recurs la serviciile unui agronom; azi numai trei din aceste cooperative nu se bucură de o conducere calificată.

Datorită conducerii mai bune a gospodăriilor, crește producția, se ridică nivelul de trai al cooperatorilor și în consecință, din ce în ce mai mulți țărani cu gospodării individuale sînt atrași de cooperative, iar mișcarea cooperatistă în agricultură cunoaște un nou avînt. Să demonstrăm această tendință prin cîteva date cifrice. La 31 decembrie 1956, au existat în R.P.U. 2089 de cooperative de producție și de grupuri cooperatiste cu un număr de 119.000 membri. La 31 decembrie 1957, numărul cooperativelor de producție și al grupurilor cooperatiste s-a ridicat la 3.465. In anul 1958, dezvoltarea a continuat: pînă la sfîrșitul primului semestru au fost constituite peste 100 noi cooperative de producție, multe grupuri cooperatiste, întovărășiri de producție și alte forme inferioare de cooperare.

Mai sînt, firește, multe de făcut, dar rezultatele atinse sînt promițătoare. Mișcarea cooperatistă din agricultura R.P. Ungare se dezvoltă azi pe o bază sănătoasă, puternică, ceea ce constituie o temelie de nădejde pentru continuarea muncii. Putem spune pe drept cuvînt că Partidul Muncitoresc Socialist Ungar a reușit să traseze în mod just sarcinile transformării socialiste a agriculturii.

TESZKO ȘANDOR
colaborator al ziarului „Szabad Föld"

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".